

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

Кафедра міжнародного права та порівняльного правознавства

ДОПУСТИТИ ДО ЗАХИСТУ

В.о. завідувач кафедри

_____ Р.О. Максимович

«_____» _____ 2023 р.

ДИПЛОМНА РОБОТА
ВИПУСКНИКА ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ
«БАКАЛАВР»
спеціальності 293 «Міжнародне право»

Тема: МІЖНАРОДНА ОРГАНІЗАЦІЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
(ІНТЕРПОЛ): АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗВИТКУ

Виконавець: Шестакова Олександра Сергіївна

Науковий керівник: к.ю.н, доцент кафедри міжнародного права та порівняльного правознавства Замула Аліна Юріївна

Нормоконтролер: викладач кафедри міжнародного права та порівняльного правознавства Головатенко Марина Юріївна

Київ - 2023

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ	3
ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ МІЖНАРОДНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ (ІНТЕРПОЛ)	8
1.1. Історія створення та функціонування Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерпол)	8
1.2. Основні принципи та завдання Інтерполу, а також її структуру та діяльність.....	17
1.3. Роль Інтерполу в світовій політиці безпеки та боротьби з кримінальною злочинністю.....	29
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ОСНОВНИХ ПРОБЛЕМ ПІД ЧАС ДІЯЛЬНОСТІ МІЖНАРОДНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ (ІНТЕРПОЛ)	34
2.1. Дослідження основних проблемних питань в діяльності Інтерполу: тероризм, кіберзлочинність, організована злочинність, наркоторгівля.....	34
2.2. Аналіз способів та інструментів використання для боротьби з кримінальною злочинністю.....	47
РОЗДІЛ 3. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ (ІНТЕРПОЛ)	53
3.1. Проблемне питання підвищення ефективності співпраці між державами, як напрямок перспективного розвитку Інтерпол.....	53
3.2. Використання новітніх технологій та розширення компетенцій організації для ефективного функціонування Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерпол)	61
ВИСНОВКИ	76
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	79

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ

Позначення	Обґрунтування
МКПК	Міжнародної кримінальної поліцейської конференції
ООН	Організація Об'єднаних Націй
ЄС	Європейський Союз
КНДР	Корейська Народно-Демократична Республіка
США	Сполучені Штати Америки
СІЗО	Слідчий ізолятор
ЮНЕСКО	Організація Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури
ЮНІСЕФ	Дитячий фонд ООН
GTI	Group on the Processing of Information
INTERPOL	International Criminal Police Organization
IGCI	Interpol Global Complex for Innovation
CFC	CyberFusionCentre
ACSC	Австралійський урядовий центр кібербезпеки
НЦБ Інтерпол	Національне центральне бюро Інтерполу
ДНК	Дезоксирибонуклеїнова кислота
ШІ	Штучний інтелект

ВСТУП

Актуальність обраної теми дослідження полягає в тому, що міжнародна кримінальна злочинність продовжує залишатися серйозною загрозою для безпеки та стабільності у всьому світі.

Кримінальні злочини стають все більш складними та міжнародними, і тому необхідна міжнародна співпраця та координація між правоохоронними органами різних країн для їх запобігання та розслідування. Інтерпол є однією з найбільших та найвпливовіших міжнародних організацій, яка займається боротьбою з кримінальною злочинністю та забезпечує співпрацю між правоохоронними органами більш як 190 країн світу.

Окрім того, зростає загроза кіберзлочинності та тероризму, які потребують нових технологій та методів боротьби. Інтерпол активно розробляє та впроваджує нові методи та технології, щоб ефективно протидіяти цим загрозам та забезпечити безпеку громадян у всьому світі.

Оскільки кримінальна злочинність продовжує залишатися серйозною загрозою для безпеки та стабільності, а Інтерпол відіграє важливу роль у боротьбі з цією проблемою.

Теоретичні та практичні аспекти питання діяльності Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерпол) відображені у працях цілої низки як зарубіжних, так і вітчизняних **вчених**. До зарубіжних вчених, які розробляли й підтримували дане питання, праці та ідеї яких були використані при написанні даного дослідження, насамперед потрібно віднести таких юристів-міжнародників: Бабай А.Н., Бассіуні Ш., Бойцов А. І., Грант Д., Каннет А., Кірлінг К., Колташов А. І., Кибальник А. Г., Купіс П., Левин Д. В., Мартенс Ф. Ф. , Меркушин В. О., Наумов А. В., Симеон Е. О., Сутто М., Уткін В. А., Штігліц, М. Fooner, A. Bossard, F. Bresler, M. Anderson, P. Lee, L. Noble.

Серед українських науковців варто назвати: Важна К.А., Войціховський А. В. , Жаровська Г. П. , Попко В. В. , Столярський В. О.

Мета і завдання дослідження. Метою роботи є комплексний аналіз європейських стандартів щодо права на повагу до приватного і сімейного життя, а також теоретичне висвітлення та виявлення особливостей правових позицій Європейського суду з прав людини в сфері права на повагу до приватного і сімейного життя.

Поставлена мета зумовила необхідність вирішення наступних **завдань**:

- дослідити теоретично-правовий аналіз історії створення і діяльності Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерпол) та її основні принципи, завдання й структуру ;
- визначити роль Інтерполу в світовій політиці безпеки;
- проаналізувати основні проблеми діяльності Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерпол);
- аналізувати способи та інструменти, які використовуються у боротьбі з кримінальною злочинністю;
- визначити перспективи розвитку та ефективність співпраці організації між державами;
- дослідити використання новітніх технологій для ефективного функціонування організації.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, які виникають у сфері захисту прав людини, зокрема у протидії загрозам та забезпечити безпеку громадян у всьому світі. **Предметом дослідження** виступає Міжнародна організація кримінальної поліції (Інтерпол): актуальні проблеми та перспективи розвитку.

Методологічну основу роботи склали філософські, загальнонаукові та спеціальні методи, які у своєму органічному поєднанні допомогли досягти виконання поставлених завдань.

Філософський метод може бути застосований для розуміння загальних принципів та цінностей, які визначають діяльність організації. Філософія може допомогти виявити фундаментальні принципи правосуддя, рівності, свободи, демократії, які впливають на роботу Інтерполу.

Світоглядно-методологічним підґрунтям дослідження послуговував діалектичний загальнонауковий метод. Діалектичний метод можна використовувати для аналізу різноманітних протиріч та взаємозв'язків у сфері міжнародної боротьби з кримінальною злочинністю та ролі Інтерполу у цьому процесі.

Серед загальнонаукових методів важливу роль відіграв системний, за допомогою якого дозволяє розглядати організацію як складну систему, взаємодіючу з іншими елементами світової політики безпеки та кримінальної ситуації.

Застосування системного підходу дозволяє аналізувати Інтерпол з різних сторінок: його структуру, функції та завдання, принципи діяльності, роль у міжнародній співпраці, ефективність боротьби з кримінальною злочинністю та ін. Також, системний підхід дозволяє аналізувати взаємозв'язки Інтерполу з іншими глобальними тенденціями, такими як транснаціональна злочинність, кібербезпека, тероризм, що допомагає розробляти більш комплексні та ефективні стратегії боротьби з цими загрозами.

Особливого значення у дослідженні набули спеціально-наукові методи, зокрема:

- Аналіз та порівняння міжнародних документів, що регулюють діяльність Інтерполу.
- Експертний аналіз практики застосування Інтерполом інструментів боротьби з кримінальною злочинністю.
- Систематизація та аналіз статистичних даних про роботу Інтерполу.
- Емпіричні дослідження залучених до Інтерполу країн.
- Комп'ютерне моделювання роботи Інтерполу та ефективності використання його інструментів у боротьбі з кримінальною злочинністю.
- Кейс-стаді вивчення окремих випадків, коли Інтерпол був залучений до розкриття злочину або затримання злочинців, з метою виявлення факторів успіху та недоліків роботи організації.

Апробація результатів дослідження. Окремі наукові результати дослідження були апробовані та опубліковані у межах наступних науково-практичних конференцій у вигляді тез:

- «Проблеми та виклики, з якими стикається Інтерпол забезпеченні національної безпеки України та боротьбі зі злочинністю» представлена на міжнародній науково-практичній конференції «Сучасні міжнародні відносини: актуальні проблеми теорії і практики-2023» 20.04.2023 у секції « Глобальні виклики міжнародного права в умовах забезпечення національних інтересів України».
- «Роль та вплив Інтерполу на міжнародні правові процеси в сфері боротьби зі злочинністю та тероризмом» представлена на XVI Міжнародній науково-технічній конференції «Авіа-2023».

Структура роботи обумовлена її метою, завданнями та предметом дослідження. Дипломна робота складається із переліку умовних скорочень, вступу, трьох розділів, якими охоплюються семи підрозділів, висновків та списку використаних джерел (52 найменування). Загальний обсяг дипломної роботи – 84 сторінки, у тому числі список використаних джерел – 6 сторінок.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ МІЖНАРОДНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ (ІНТЕРПОЛ)

1.1. Історія створення та функціонування Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерпол)

Міжнародна організація кримінальної поліції (Інтерпол) була створена у 1923 році в Австрії під час Міжнародної кримінальної поліцейської конференції (далі – МКПК). Засновниками Інтерполу були представники десятиох країн, які об'єднали зусилля для боротьби з міжнародним злочинністю та сприяння правосуддю [1, с. 101].

Історія становлення та розвитку Інтерполу має багато етапів та відбувалась протягом більш як століття. Пропонується навести найважливіші події в історії Інтерполу (табл. 1.1):

Таблиця 1.1

Історичні події розвитку Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерпол)

№	Дата	Подія
1.	1889 рік	відбулось установче засідання Міжнародного союзу кримінального права, який вважав своїм завданням наукове вивчення злочину, його причин та засобів протидії. Його учасники констатували появу «міжнародної злочинності» і закликали поліцейських різних країн до узгоджених дій для її подолання. Водночас з'явилися пропозиції підвести під співробітництво поліції постійно діючу, організаційно оформлену базу – спочатку на національному, а потім і міжнародному рівні.
2.	1905 рік	на всесвітній конференції криміналістів германомовних країн, була зроблена спроба об'єднати зусилля у боротьбі з міжнародною злочинністю.
3.	1910 рік	із Буенос-Айреса (Аргентина) була представлена пропозиція створити всесвітній союз поліції.

		Спробу організувати практичну взаємодію всіх сил кримінальної поліції Старого Світу зробив доктор Хейндел – довірена особа Баварського уряду. І хоча його зусилля не були здійсненні на міжнародному рівні, вони мали практичний результат: була скликана конференція поліцейських сил німецьких земель, що пройшла в Берліні у 1912 році.
4.	1914 рік	у Гаазі була проведена конференція, на якій зібралися представники правоохоронних органів країн-учасниць, щоб обговорити питання про встановлення зв'язків між національними поліцейськими органами.
5.	1923 рік	був створений Міжнародний кримінальний поліцейський конгрес, який зібрав представників поліції з усього світу з метою обговорення співпраці між поліцейськими органами.
6.	1924 рік	на конгресі була затверджена статутна документація, що передбачала створення Міжнародної кримінальної поліцейської комісії, яка стала першою міжнародною організацією з боротьби зі злочинністю.
7.	1956 рік	МКПК була перейменована на Інтерпол, що відображало більш широкий обсяг завдань та функцій організації.
8.	1985 рік	була прийнята Багатостороння конвенція про боротьбу зі злочинністю, яка стала важливим інструментом у боротьбі зі злочинністю на міжнародному рівні.
9.	2000 рік	відбулося ухвалення Декларації про глобальну боротьбу з тероризмом, яка забезпечила додаткові засоби для боротьби з тероризмом та іншими формами міжнародної злочинності.
10.	2014 рік	була прийнята нова стратегія Інтерполу на період до 2020 року, яка орієнтована на зміцнення боротьби зі злочинністю в епоху цифрової революції.

Джерело: [2, с. 179-181]

Основні пріоритети стратегії включали підвищення ефективності обміну інформацією між країнами-членами, забезпечення кібербезпеки та боротьбу з кіберзлочинністю, зміцнення співпраці з приватним сектором, зокрема з фінансовими установами, та боротьбу з організованою злочинністю, зокрема з контрабандою наркотиків та торгівлею людьми. Для досягнення цих цілей було запроваджено ряд нових ініціатив, включаючи створення Центру кібербезпеки та Центру з боротьби зі злочинністю в області контрабанди

наркотиків, а також розширення програми з боротьби з тероризмом і радикалізацією [2, с. 180].

Ідея створення такої організації виникла у Філіпа Шулц-Гутенберга, коли він був прокурором у місті Ліоні, Франція. Він запропонував створити міжнародний орган, який би об'єднував правоохоронні органи різних країн та сприяв координації їх дій у боротьбі зі злочинністю. Згодом в 1923 році було створено Інтерпол, який був розташований в Австрії.

Протягом своєї історії Інтерпол проходив через різні етапи розвитку. У перші роки існування організації основним завданням було збір та обмін інформацією між правоохоронними органами різних країн. У 1930-х роках Інтерпол був критикований за те, що він не звертав уваги на порушення прав людини, які були скоєні в різних країнах.

Після Другої світової війни Інтерпол почав активніше співпрацювати з іншими міжнародними організаціями, такими як ООН та Європейський Союз, у боротьбі з міжнародною злочинністю. У 1956 році була прийнята Конституція Інтерполу, яка встановлювала його статус міжнародної організації з правовим статусом.

У 1940-х роках, Інтерпол розширив свої функції та почав брати участь у розшуку злочинців. Згодом, організація стала проводити розшук не тільки злочинців, а й вкрадених мистецьких цінностей та зниклих осіб [2, с. 181].

Пізніше, в Інтерполі було створено спеціальні департаменти для боротьби зі злочинами, пов'язаними з комп'ютерами та мережевими технологіями, транскордонними злочинами, наркотиками та тероризмом.

У XXI столітті Інтерпол продовжує розвиватися і доповнює свої функції новими технологіями та методами боротьби зі злочинністю. На сьогодні Інтерпол є однією з найбільших та найвпливовіших міжнародних організацій з боротьби зі злочинністю.

Відповідно до цього пропонується визначити найважливіші події в історії розвитку Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерпол) (табл. 1.2).

Основна мета створення Інтерполу полягала в тому, щоб створити міжнародну організацію, яка б допомагала в обміні інформацією між різними національними правоохоронними органами, а також у спільній боротьбі зі злочинністю та виконанні міжнародних розшуків [3, с. 12-15].

Таблиця 1.2

Найважливіші події в історії Інтерполу

№	Категорія	Характеристика
1.	Заснування	Інтерпол був заснований у 1923 році в Австрії.
2.	Розвиток	у 1956 році Інтерпол став міжнародною організацією зі штаб-квартирою у Франції, а в 1971 році організація отримала статус консультативного дослідження при ООН.
3.	Розширення членства	кількість країн-членів Інтерполу зросла з 14 у 1923 році до понад 190 сьогодні.
4.	Боротьба зі злочинністю	Інтерпол зосередився на розробці нових методів боротьби зі злочинністю, зокрема в області кібербезпеки, контрабанди наркотиків, тероризму та торгівлі людьми.
5.	Розробка інформаційних систем	Інтерпол розробив кілька важливих інформаційних систем, включаючи систему Інтерполу для обміну інформацією про крадені та загублені паспорти, а також систему Інтерполу для розшуку злочинців (I-24/7).
6.	Співпраця з іншими організаціями	Інтерпол співпрацює з іншими міжнародними організаціями, такими як ООН, ЄС для забезпечення безпеки та боротьби зі злочинністю.
7.	Нові ініціативи	Інтерпол запроваджував нові ініціативи, такі як програма з боротьби зі злочинністю в області зловживання дітьми, програма з боротьби з корупцією та програма з боротьби з кіберзлочинністю.

Джерело: [3, с. 15-21]

Інтерпол координує роботу правоохоронних органів в різних країнах, допомагає виявляти та передавати злочинців, знаходити викрадені об'єкти та нелегально здобуті кошти, а також забезпечує координацію різних міжнародних правових заходів та співпрацює з іншими міжнародними

організаціями у галузі правоохоронних органів. Основна мета Інтерполу полягає в тому, щоб зробити світ безпечнішим та більш захищеним від міжнародної злочинності.

У перший склад Інтерполу увійшли представники Австрії, Бельгії, Естонії, Франції, Германії, Італії, Нідерландів, Польщі, Румунії та Югославії. Пізніше до складу Інтерполу приєдналися представники інших країн.

Згодом Інтерпол став найбільшою міжнародною організацією правоохоронних органів, яка забезпечує координацію дій національних правоохоронних органів в боротьбі зі злочинністю. Як було вже зазначено, сьогодні Інтерпол об'єднує представників понад 190 країн світу, які працюють в галузі правоохоронних органів, та має свої регіональні бюро в різних країнах.

Участь у Інтерполі беруть всі країни світу, за винятком КНДР, яка не є членом організації. Крім держав-членів, Інтерпол має також статус співробітника і співробітника-спостерігача, який надається певним міжнародним організаціям та установам [3, с. 22-28].

У склад Інтерполу входять Національні центри, які забезпечують координацію діяльності міжнародних органів та національних правоохоронних органів у боротьбі зі злочинністю. Крім того, в Інтерполі працюють спеціалісти з різних сфер, які надають допомогу в розслідуванні та боротьбі з різними видами злочинності.

Завдяки широкому членству та діяльності, Інтерпол займає ключову роль у забезпеченні міжнародної безпеки та боротьбі зі злочинністю.

Основна функція Інтерполу полягає в тому, щоб забезпечити співпрацю між різними національними правоохоронними органами у боротьбі зі злочинністю та злочинцями (табл. 1.3). [3, с. 29-31]

Таблиця 1.3

Функції Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерпол)

№	Функції	Характеристика
---	---------	----------------

	Інтерполу	
--	-----------	--

Продовження таблиці 1.3

1.	Обмін інформацією	Інтерпол забезпечує обмін інформацією між правоохоронними органами різних країн, що допомагає у виявленні злочинців та їх передачі до суду.
2.	Розшук	Інтерпол здійснює міжнародні розшуки злочинців, викрадених об'єктів та нелегально здобутих коштів.
3.	Профілактика та боротьба зі злочинністю	Інтерпол розробляє та впроваджує стратегії та програми для запобігання злочинності та боротьби з нею.
4.	Надання допомоги	Інтерпол надає допомогу правоохоронним органам у розслідуванні злочинів та розробці нових методів боротьби зі злочинністю. Це може включати надання консультацій, надання доступу до баз даних Інтерполу, надання технічної підтримки у проведенні експертиз та аналізу доказів, а також організацію спільних операцій з розслідування та затримання злочинців.

Джерело: [3 с. 29-31]

Пропонується детальніше розглянути перелічені вище функції. Інтерпол здійснює свою діяльність шляхом обміну інформацією між правоохоронними органами країн-членів, розробкою та впровадженням стратегій та програм для боротьби зі злочинністю, наданням допомоги у міжнародних розшуках, а також веденням баз даних, що містять інформацію про злочинців, втікачів, викрадені об'єкти та інші матеріали [3, с. 31-32].

Окрім цього, Інтерпол надає підтримку у боротьбі зі спеціальними видами злочинності, такими як тероризм, кіберзлочинність, торгівля людьми, контрабанда наркотиків та зброї, фінансові злочини тощо. Організація співпрацює з іншими міжнародними організаціями та установами, такими як ООН, Європол, Інтерпол США, для забезпечення ефективної координації дій та використання сучасних методів боротьби зі злочинністю.

Загалом, надання допомоги є однією з ключових функцій Інтерполу, яка допомагає забезпечити співпрацю між правоохоронними органами різних країн у боротьбі зі злочинністю та забезпечити безпеку громадян у всьому світі.

Обмін інформацією є однією з основних функцій Інтерполу, яка допомагає забезпечити співпрацю між правоохоронними органами різних країн у боротьбі зі злочинністю. Інтерпол забезпечує цей обмін інформацією шляхом створення та підтримки баз даних, які містять інформацію про злочинців, злочини, викрадену власність, наркотики, зброю, підроблені документи та інші аспекти кримінальної діяльності.

Окрім цього, Інтерпол здійснює обмін інформацією шляхом організації конференцій, семінарів та тренінгів для правоохоронних органів, а також через безпечні комунікаційні канали для надання оперативної інформації.

Загалом, обмін інформацією є важливою функцією Інтерполу, яка допомагає забезпечити співпрацю між правоохоронними органами різних країн та підвищити ефективність боротьби зі злочинністю в міжнародному масштабі [4, с. 256].

Розшук є однією з важливих функцій Інтерполу в боротьбі зі злочинністю. Інтерпол використовує свої ресурси та мережу зв'язків з правоохоронними органами різних країн для розшуку злочинців та викраденої власності.

Для здійснення цієї функції, Інтерпол використовує базу даних, яка містить інформацію про злочинців, які розшукується в різних країнах, а також про викрадену власність та інші види кримінальної діяльності. Інформація з цієї бази даних доступна для перегляду правоохоронним органам різних країн, що дозволяє їм співпрацювати та взаємодіяти у розшуку злочинців та викраденої власності.

Інтерпол також надає допомогу в розшуку злочинців та викраденої власності шляхом публікації повідомлень про розшук на своєму веб-сайті та через свої соціальні медіа-канали. Це дозволяє залучити громадськість до

процесу розшуку та забезпечити більш широкий охоплюючий пошук [4, с. 254].

Крім того, Інтерпол забезпечує міжнародну співпрацю та координацію між правоохоронними органами різних країн у розшуку злочинців та викраденої власності. Це дозволяє ефективніше використовувати ресурси та мережу зв'язків з правоохоронними органами для розшуку злочинців та викраденої власності в міжнародному масштабі.

Функція розшуку є дуже важливою для Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерпол). Розшук злочинців та викраденої власності є ключовим елементом в боротьбі зі злочинністю та підтриманні міжнародної безпеки.

Інтерпол використовує свої ресурси та мережу зв'язків з правоохоронними органами різних країн для ефективного розшуку злочинців та викраденої власності. Функція розшуку передбачає використання баз даних та інших джерел інформації для збору та аналізу даних про злочинців та їхню діяльність, а також для відстеження руху викраденої власності.

Крім того, Інтерпол забезпечує координацію та співпрацю між правоохоронними органами різних країн для ефективного використання ресурсів та підтримки міжнародної співпраці у розшуку злочинців та викраденої власності [4, с. 255].

У результаті, функція розшуку є важливою складовою в боротьбі зі злочинністю, тому що дозволяє забезпечити підтримку правоохоронних органів в ефективному розслідуванні злочинів, попередженні нових злочинів та забезпеченні міжнародної безпеки.

Профілактика та боротьба зі злочинністю також є важливими функціями Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерпол). Інтерпол веде активну роботу з профілактики злочинності шляхом попередження злочинів та забезпечення міжнародної співпраці у боротьбі зі злочинністю [4, с. 256].

Однією з функцій Інтерполу є забезпечення обміну інформацією між правоохоронними органами різних країн. Це дозволяє попереджувати

злочини, виявляти та розслідувати злочини, а також відновлювати викрадену власність.

Інтерпол також займається розробкою та впровадженням нових методів боротьби зі злочинністю, включаючи використання сучасних технологій та аналітичних інструментів. Це дозволяє забезпечити більш ефективну боротьбу зі злочинністю та підвищити рівень безпеки в різних країнах.

Крім того, Інтерпол забезпечує підтримку правоохоронних органів у розслідуванні злочинів та забезпечує співпрацю між правоохоронними органами різних країн у боротьбі зі злочинністю. Це дозволяє ефективно забезпечувати безпеку на міжнародному рівні та попереджувати злочини, зокрема тероризм та транскордонну злочинність [4, с. 256].

Функція надання допомоги полягає у наданні допомоги правоохоронним органам різних країн у боротьбі зі злочинністю.

Інтерпол забезпечує співпрацю між національними правоохоронними органами з метою обміну інформацією про злочинців, злочинні групи та їх діяльність. Це допомагає залучити більше ресурсів для розслідування злочинів та затримання злочинців. Крім того, Інтерпол надає технічну та практичну допомогу у розслідуванні злочинів та розробці нових методів боротьби зі злочинністю.

Надання допомоги також може включати надання консультацій щодо кримінальних розслідувань та правопорушень, допомогу у виконанні запитів на арешт підозрюваних або затримання осіб, що перебувають у розшуку, а також надання юридичної допомоги в різних справах.

Отже, функція надання допомоги Інтерполом є важливою складовою в боротьбі зі злочинністю та підтримці міжнародної співпраці між правоохоронними органами різних країн.

Усі функції Інтерполу спрямовані на забезпечення міжнародної безпеки та боротьбу зі злочинністю, яка є важливою складовою в забезпеченні правопорядку в різних країнах світу. Інтерпол допомагає підтримувати

міжнародний порядок і стабільність, а також захищати права і свободи людей від кримінальних посягань [4, с. 256].

Боротьба зі злочинністю на міжнародному рівні є важливим завданням, оскільки злочини транскордонного характеру, такі як наркоторгівля, тероризм, торгівля людьми, кіберзлочинність, мають потенціал для широкого поширення та негативного впливу на безпеку людей, стабільність та економіку різних країн.

Тому, виконуючи свої функції, Інтерпол сприяє підтримці міжнародної співпраці в області боротьби зі злочинністю та укріпленню міжнародної безпеки.

Отже, Інтерпол був створений в 1923 році з метою підвищення ефективності боротьби зі злочинністю на міжнародному рівні шляхом забезпечення співпраці між правоохоронними органами різних країн. З того часу Інтерпол розвивався та розширював свої функції, а сьогодні він є однією з найбільших та найвпливовіших міжнародних організацій з боротьби зі злочинністю. Основні функції Інтерполу включають збір та аналіз інформації про злочинність на міжнародному рівні, надання технічної підтримки правоохоронним органам різних країн у розслідуванні злочинів, підтримку міжнародної співпраці у боротьбі зі злочинністю та розробку та підтримку міжнародних стандартів у галузі боротьби зі злочинністю. Інтерпол дотримується принципів нейтральності, незалежності та невтручання в політичні справи. В цілому, Інтерпол є важливою міжнародною організацією з боротьби зі злочинністю, яка забезпечує співпрацю між правоохоронними органами різних країн та сприяє зменшенню міжнародної злочинності.

1.2. Основні принципи та завдання Інтерполу, а також її структуру та діяльність

Принцип Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерпол) – це правило, яке використовується в кримінальному праві для забезпечення

співпраці між правоохоронними органами різних країн. Згідно з цим принципом, будь-який запит на затримання або екстрадицію особи повинен бути об'єктивним та не містити політичних мотивів.

Інтерпол є міжнародною організацією, яка співпрацює з правоохоронними органами країн-членів для боротьби зі злочинністю та підтримки міжнародної безпеки. Основними принципами Інтерполу можна визначити наступні (табл. 1.4):

Таблиця 1.4

Принципи Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерпол)

№	Принцип	Характеристика
1.	Незалежність	Інтерпол має бути незалежним від будь-яких урядів, партій та інших організацій.
2.	Невтручання в політичні справи	Інтерпол не повинен брати участі у політичних спірних питаннях між державами або вживати заходів, що можуть порушити їх суверенітет.
3.	Відсутність дискримінації	Інтерпол повинен дотримуватися принципу рівності і не допускати дискримінації за національною, расовою, релігійною або іншою ознакою.
4.	Конфіденційність	Інформація, що обробляється Інтерполом, повинна бути конфіденційною та використовуватися тільки для забезпечення міжнародної безпеки та боротьби зі злочинністю.
5.	Розуміння та співпраця	Інтерпол сприяє розумінню та співпраці між правоохоронними органами країн-членів, що сприяє покращенню міжнародної безпеки та зменшенню злочинності.
6.	Незалежність та компетентність	Інтерпол повинен мати достатній рівень незалежності та компетентності, щоб забезпечувати ефективність своєї роботи та надавати об'єктивні та вірогідні відомості правоохоронним органам.
7.	Повага до прав людини	Інтерпол повинен поважати права людини та не порушувати їх у своїй діяльності. Це означає, що Інтерпол не повинен втручатися в особисті права та свободи людей, а також не повинен допускати порушень прав людини у процесі збору та обробки інформації.

Джерело: [3, с.123-127]

Відповідно до цього пропонується детально розглянути кожен з них.

1) Незалежність – це стан, коли рішення приймається без будь-якого зовнішнього тиску або впливу. Таким чином, незалежність принципу Інтерполу означає, що будь-які рішення, пов'язані з виконанням запитів на затримання або екстрадицію особи, повинні бути прийняті незалежно від будь-якого політичного впливу або відносин між країнами.

Незалежність принципу Інтерполу є важливою для забезпечення права на справедливий процес та забезпечення поваги до прав людини. Відсутність незалежності може призвести до того, що запит на затримання або екстрадицію може бути використаний для політичного переслідування, що порушує права людини. Тому дотримання незалежності принципу Інтерполу є важливою передумовою для забезпечення справедливого та ефективного міжнародного співробітництва в боротьбі зі злочинністю.

Незалежність є одним з ключових принципів, на яких ґрунтується робота Інтерполу. Цей принцип означає, що рішення, прийняті Інтерполом, повинні бути незалежними від будь-якого зовнішнього тиску або впливу [3, с. 123].

Інтерпол має велике значення у забезпеченні міжнародного правопорядку та боротьбі зі злочинністю. Однак, використання Інтерполу може бути спрямоване на досягнення політичних цілей або порушення прав людини. Тому незалежність є важливим принципом, який має бути дотримуваний в роботі Інтерполу.

Зокрема, незалежність Інтерполу виявляється у таких аспектах [3, с. 124]:

1. Прийняття рішень. Рішення, які приймаються Інтерполом, повинні бути об'єктивними та не містити політичних мотивів. Вони повинні базуватися на правових принципах та доказах, а не на певних інтересах або відносинах між країнами.

2. **Захист даних.** Інтерпол повинен забезпечувати захист особистих даних, що збираються в процесі роботи організації. Це означає, що такі дані не повинні бути використані для політичних цілей, а також повинні бути збережені від несанкціонованого доступу та використання.

3. **Співпраця з іншими організаціями.** Інтерпол повинен співпрацювати з іншими міжнародними та національними організаціями, які беруть участь у боротьбі зі злочинністю. При цьому, співпраця повинна базуватися на принципах рівності та недискримінації, а також повинна відбуватися з дотриманням незалежності та автономії кожної з організацій.

4. **Забезпечення прозорості.** Інтерпол повинен забезпечувати високий рівень прозорості у своїй роботі та прийнятих рішеннях. Це включає оприлюднення інформації про заявки та рішення, здійснення звірок із заінтересованими сторонами, а також відкритість у відносинах з громадськістю.

5. **Незалежність від влади.** Інтерпол повинен бути незалежним від будь-якого впливу з боку влади чи політики. Це означає, що Інтерпол не повинен бути використаний для досягнення політичних метою, а його робота має бути спрямована на забезпечення міжнародної безпеки та боротьбу зі злочинністю.

Загалом, незалежність є важливим принципом, який має бути дотримуваний в роботі Інтерполу. Це допомагає забезпечити об'єктивність та надійність прийнятих рішень та підвищує довіру до організації в цілому [3, с. 123-124].

2) **Невтручання в політичні справи** – це один з основних принципів діяльності Інтерполу, що закладений у Статуті організації. Цей принцип полягає в тому, що Інтерпол не повинен втручатися у політичні справи будь-якої країни, не проводити розслідування, що стосуються політичних, військових, релігійних або расових питань, та не займати ставлення до таких питань.

Цей принцип має на меті забезпечити нейтральність та об'єктивність в діяльності Інтерполу, а також запобігати використанню організації для політичних цілей. Однак, це не означає, що Інтерпол не може діяти у випадках, коли порушуються міжнародні стандарти прав людини, та здійснювати дії щодо попередження злочинів, що становлять загрозу безпеці громадян.

Загалом, принцип невтручання в політичні справи є ключовим у забезпеченні довіри до Інтерполу як міжнародної організації, яка працює на користь всіх країн та їх громадян [3, с. 125].

3) Відсутність дискримінації – це ще один з основних принципів діяльності Інтерполу, закладений у Статуті організації. Цей принцип полягає в тому, що Інтерпол повинен діяти без будь-якої форми дискримінації на підставі раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії, політичних переконань або будь-якого іншого фактору.

Цей принцип має на меті забезпечити рівність перед законом та захист прав людини для всіх громадян, незалежно від їхніх особистих характеристик. Інтерпол використовує цей принцип у своїй роботі, зокрема, при обміні інформацією та співпраці з правоохоронними органами різних країн.

Відсутність дискримінації є важливим принципом для забезпечення довіри та співпраці міжнародних організацій, а також між країнами в цілому. Виконання цього принципу допомагає забезпечити права та свободи всіх громадян, а також зменшує ризики порушення прав людини та виникнення конфліктів на етнічній, расовій або релігійній основі [3, с. 125].

4) Конфіденційність – принцип діяльності Інтерполу, закладений у Статуті організації. Цей принцип полягає в тому, що Інтерпол повинен забезпечувати конфіденційність інформації, яку він отримує від країн-членів та інших джерел.

Цей принцип має на меті захист особистої та комерційної інформації, яка може бути передана Інтерполу, та запобігання її неправомірному

використанню. Інтерпол використовує цей принцип у своїй роботі, зокрема, при обміні інформацією між правоохоронними органами різних країн та при проведенні розслідувань.

Захист конфіденційності є важливим принципом для забезпечення довіри та співпраці міжнародних організацій, а також між країнами в цілому. Виконання цього принципу допомагає забезпечити ефективну боротьбу зі злочинністю та тероризмом, а також зменшує ризики неправомірного використання інформації. Однак, важливо зауважити, що Інтерпол також має відповідні процедури для забезпечення доступу до інформації в разі необхідності для запобігання злочинам та порушенням прав людини [3, с. 126-127].

5) Розуміння та співпраця є одним з ключових принципів діяльності Інтерполу. Цей принцип базується на необхідності співпраці між країнами-членами та іншими партнерами в боротьбі зі злочинністю та забезпеченні глобальної безпеки.

Цей принцип має на меті забезпечити ефективну координацію зусиль міжнародних правоохоронних органів та інших структур у вирішенні спільних проблем. Інтерпол працює з країнами-членами та іншими організаціями, щоб спільно розуміти потреби та виклики, які стосуються міжнародної безпеки, та розвивати спільні стратегії та дії.

Крім того, Інтерпол використовує цей принцип для забезпечення збільшення розуміння між різними культурами та географічними регіонами. Це допомагає зменшити можливість конфліктів та несприятливих наслідків взаємодії між різними країнами та регіонами.

Загальна мета принципу розуміння та співпраці полягає в тому, щоб забезпечити міцну співпрацю між країнами та міжнародними структурами, яка сприятиме більш ефективній боротьбі зі злочинністю та забезпеченню безпеки всіх людей [3, с. 128-129].

б) Незалежність та компетентність. Незалежність означає, що Інтерпол не підпорядковується жодній державі чи групі держав, і не може втручатися

в політичну діяльність будь-якої країни. Це означає, що Інтерпол залишається нейтральним у відносинах між країнами-членами та діє тільки у межах своєї компетенції.

Компетентність означає, що Інтерпол здатен забезпечити високу якість та ефективність своєї роботи завдяки своїм ресурсам, знанням та досвіду. Інтерпол залежить від своїх експертів та фахівців, які забезпечують належну якість та об'єктивність в розслідуванні та протидії злочинності. Інтерпол також має систему оцінки та забезпечення якості, що допомагає підтримувати високу якість своєї діяльності [3, с. 129].

Ці принципи є важливими, оскільки забезпечують, що Інтерпол діє об'єктивно та незалежно, неупереджено та компетентно в усіх справах, що стосуються міжнародної безпеки та боротьби зі злочинністю. Це сприяє підвищенню довіри до Інтерполу з боку країн-членів та забезпечує ефективну роботу організації.

7) Повага до прав людини означає, що всі дії Інтерполу повинні відповідати міжнародним нормам та стандартам, пов'язаним з правами людини.

Інтерпол працює в рамках міжнародного права та співпрацює з різними організаціями та державами в боротьбі зі злочинністю. Однак, в процесі розслідування та притягнення до відповідальності осіб, Інтерпол повинен дотримуватися міжнародних стандартів прав людини та забезпечувати, що права та свободи людини не порушуються.

Наприклад, Інтерпол не може використовувати будь-яку інформацію, яка може бути отримана шляхом порушення прав людини, таких як катування, незаконне утримання в СІЗО, зниження до гідності або інші форми поганого поводження. Крім того, Інтерпол має співпрацювати тільки з органами, які дотримуються стандартів прав людини та діють у межах закону.

Повага до прав людини є важливим принципом, що допомагає Інтерполу забезпечувати свою ефективність та довіру до своєї діяльності. Інтерпол

відповідальний за захист прав та свобод людини та повинен дотримуватися цих принципів у всіх своїх діях [3, с. 130-131].

Інтерпол повинен дотримуватися міжнародних стандартів щодо захисту прав людини, таких як Всесвітня декларація прав людини, та сприяти їх виконанню в рамках своїх функцій. Інтерпол також має бути готовим до співпраці з міжнародними організаціями, такими як ООН, для захисту прав людини та запобігання їх порушенням.

В цілому, повага до прав людини є одним з основних принципів діяльності Інтерполу, що дозволяє йому ефективно боротися зі злочинністю та підтримувати міжнародну безпеку, зберігаючи при цьому повагу до основних цінностей та прав людини.

Основним завданням Інтерполу є забезпечення міжнародної співпраці в боротьбі зі злочинністю. Це досягається через обмін інформацією та координацію зусиль між правоохоронними органами різних країн у питаннях, пов'язаних з розслідуванням злочинів, арештами та екстрадицією злочинців, а також запобіганням злочинності [3, с. 132-133].

1. Забезпечення міжнародної співпраці в боротьбі зі злочинністю є одним з основних завдань Міжнародної кримінальної поліції (Інтерпол).

Інтерпол сприяє міжнародному співробітництву між правоохоронними органами різних країн у боротьбі зі злочинністю, зокрема у сферах наркоторгівлі, тероризму, кіберзлочинності, організованої злочинності та інших сферах.

Інтерпол забезпечує співпрацю між правоохоронними органами різних країн, що дозволяє обмінюватися інформацією про злочинність та координувати спільні операції затримання злочинців та їх передачу на судовий розгляд. Інтерпол також надає підтримку в розслідуванні міжнародних злочинних справ та у виконанні міжнародних наказів на арешт.

Інтерпол підтримує взаємодію між правоохоронними органами та іншими відповідними організаціями у різних країнах, включаючи організації, що займаються боротьбою з корупцією та бізнес-злочинністю. Це дозволяє

Інтерполу бути ефективним інструментом в боротьбі зі злочинністю в міжнародному масштабі [5, с. 190-191].

2. Крім того, Інтерпол займається розробкою та впровадженням програм та проєктів, спрямованих на боротьбу зі злочинністю, таких як торгівля людьми, наркотиками, зброєю, корупцією, кіберзлочинність та тероризм. Інтерпол також співпрацює з різними міжнародними організаціями та державами з метою покращення міжнародної безпеки.

Інтерпол розробляє та впроваджує різноманітні програми та проєкти, спрямовані на зменшення рівня злочинності в міжнародному масштабі. Зокрема, Інтерпол проводить навчальні курси для правоохоронних органів різних країн, спрямовані на підвищення їхніх професійних навичок та компетенцій в боротьбі зі злочинністю.

Крім того, Інтерпол веде активну роботу з протидії кіберзлочинності, в тому числі розробляє технології для виявлення та протидії кібератакам, співпрацює з міжнародними організаціями та компаніями з питань кібербезпеки, та забезпечує надання допомоги правоохоронним органам у розслідуванні кіберзлочинів.

Інтерпол також займається впровадженням проєктів, спрямованих на боротьбу з наркоторгівлею, організованою злочинністю, тероризмом та іншими видами злочинності. Ці проєкти передбачають співпрацю з правоохоронними органами різних країн, а також з міжнародними організаціями та недержавними організаціями з питань прав людини.

Усі ці програми та проєкти допомагають Інтерполу виконувати своє завдання з боротьби зі злочинністю в міжнародному масштабі [5, с. 192-194].

3. Завдання Інтерполу також включає забезпечення дотримання прав людини та свобод, захист прав власності та встановлення належного порядку у міжнародній співпраці з правоохоронними органами.

Інтерпол працює відповідно до міжнародного права та поважає права людини та основні свободи, включаючи свободу віросповідання, думки та

слова, право на приватність, захист від насильства, тортур та національної дискримінації.

Інтерпол забезпечує співпрацю між правоохоронними органами різних країн з метою запобігання злочинам, включаючи злочини проти прав людини, такі як тортури, насильство, заборона свободи, рабство та трафік людей. Крім того, Інтерпол співпрацює з міжнародними та національними правоохоронними органами для боротьби з тероризмом, злочинністю, наркоторгівлею, та іншими видами злочинності, що порушують права людини.

Інтерпол також допомагає у виявленні та вилученні злодіїв та протидії нелегальному переміщенню предметів мистецтва, культурних та історичних артефактів, які можуть бути викрадені чи продані на чорному ринку.

Отже, Інтерпол дбає про дотримання прав людини та свобод, а також захист прав власності шляхом співпраці з правоохоронними органами різних країн та іншими міжнародними організаціями [5, с. 195-196].

Одним з основних завдань Інтерполу є встановлення належного порядку у міжнародній співпраці з правоохоронними органами. Для цього Інтерпол забезпечує співпрацю між правоохоронними органами різних країн, допомагає в обміні інформацією та досвідом, координує спільні операції та проводить навчання та тренування для забезпечення належного рівня підготовки правоохоронних органів.

Отже, встановлення належного порядку у міжнародній співпраці з правоохоронними органами є важливим завданням Інтерполу, що дозволяє забезпечити ефективність боротьби зі злочинністю на міжнародному рівні. Інтерпол продовжує працювати над покращенням своїх інструментів та методів роботи з метою забезпечення належного рівня міжнародної співпраці в боротьбі зі злочинністю. Для досягнення цієї мети Інтерпол проводить низку заходів, зокрема [6]:

– Розробляє та впроваджує нові технології для підвищення ефективності обміну інформацією між правоохоронними органами з різних країн.

– Посилює співпрацю з іншими міжнародними організаціями з метою обміну досвідом та координації заходів у боротьбі зі злочинністю.

– Розробляє та впроваджує нові програми та проекти з метою попередження злочинів та виявлення злочинців.

– Підтримує навчання та підвищення кваліфікації правоохоронних органів з різних країн, що дозволяє покращити їхню професійну підготовку та забезпечити належний рівень співпраці.

– Здійснює моніторинг та аналіз злочинної ситуації у різних країнах, що дозволяє вчасно виявляти нові форми злочинної діяльності та розробляти відповідні заходи для їх запобігання.

Загалом, Інтерпол виконує широкий спектр завдань з метою забезпечення належного рівня міжнародної співпраці в боротьбі зі злочинністю та попередження виникнення нових загроз. Це дозволяє підвищити безпеку та захист прав людини та свобод на міжнародному рівні.

Інтерпол є міжнародною організацією, що займається координацією співпраці між правоохоронними органами різних країн у боротьбі зі злочинністю. Організація була заснована в 1923 році, і на даний час є однією з найбільших та найважливіших організацій у світі у сфері правоохоронної діяльності [6].

Структура Інтерполу включає Генеральний секретаріат, який знаходиться в Ліоні, Франція, а також Національні центри зв'язку, які розташовані в кожній країні-члені Інтерполу. Організація складається з 194 країн-членів, кожна з яких має свій національний центр зв'язку.

Інтерпол має децентралізовану структуру, яка включає (табл. 1.5) [6]:

Таблиця 1.5

Структура Міжнародної кримінальної поліції (Інтерпол)

№	Структурний елемент	Характеристика
1.	Генеральний секретаріат	розташований у Ліоні, Франція. Це головний офіс Інтерполу, який координує діяльність організації та

		забезпечує обмін інформацією між країнами-членами.
2.	Національні центри Інтерполу	в кожній країні-члені, які є зв'язком між Інтерполом та правоохоронними органами країни.
3.	Спеціалізовані центри	які займаються певними видами злочинності, такими як кіберзлочинність, торгівля людьми, незаконна торгівля наркотиками та зброєю, тероризм тощо.
4.	Робочі групи та комітети	які об'єднують експертів з різних галузей, які працюють над розвитком нових методів боротьби зі злочинністю та вдосконаленням існуючих методів.

Продовження таблиці 1.5

5.	Генеральна асамблея	яка складається з представників кожної країни-члена та збирається раз на рік для прийняття важливих рішень та планування діяльності Інтерполу на майбутнє.
----	---------------------	--

Джерело: [6; 7, с. 236-239]

У своїй діяльності Інтерпол діє на основі статуту, який був прийнятий на загальній асамблеї організації.

Інтерпол розподіляє свою діяльність на кілька напрямків, серед яких (табл. 1.6.) [6]:

Таблиця 1.6

Діяльність Міжнародної кримінальної поліції (Інтерпол)

№	Напрямок	Обґрунтування
1.	Боротьба зі злочинністю	Інтерпол здійснює міжнародне співробітництво між правоохоронними органами різних країн у боротьбі зі злочинністю. Організація допомагає в розслідуванні та розкритті злочинів, передачі доказів, екстрадиції злочинців та обміні інформацією.
2.	Захист національної безпеки	Інтерпол займається захистом національної безпеки та боротьбою з тероризмом. Організація співпрацює з правоохоронними органами країн-членів, щоб забезпечити безпеку національних кордонів, протидіяти терористичним загрозам та іншим формам насильства.
3.	Захист прав людини	Інтерпол підтримує дотримання прав людини та захист прав власності, зокрема шляхом сприяння виконанню рішень міжнародних судів та трибуналів.
4.	Кібербезпека	Інтерпол займається кібербезпекою та захистом від

		кіберзлочинності. Організація надає правоохоронним органам країн-членів інформацію та підтримку у розслідуванні кіберзлочинності, співпрацює з іншими міжнародними організаціями та партнерами для розвитку стратегій та інструментів боротьби з кіберзлочинністю. Організація також організовує навчання та тренування для правоохоронних органів у галузі кібербезпеки та кіберзахисту.
--	--	---

Джерело: [6]

Інтерпол діє як координатор міжнародної співпраці у сфері кібербезпеки, допомагаючи правоохоронним органам обмінюватись інформацією про кіберзлочинність та співпрацювати в її розслідуванні та притягненні злочинців до відповідальності. Організація також веде базу даних про кіберзлочинність, яка допомагає правоохоронним органам виявляти та зупиняти кібератаки та інші злочинні дії в глобальному масштабі.

1.3. Роль Інтерполу в світовій політиці безпеки та боротьби з кримінальною злочинністю

Інтерпол відіграє важливу роль в світовій політиці безпеки та боротьбі з кримінальною злочинністю. Організація сприяє міжнародній співпраці між правоохоронними органами країн-членів у питаннях боротьби зі злочинністю та забезпеченням безпеки.

Одним з основних завдань Інтерполу є обмін інформацією між правоохоронними органами різних країн. Це дозволяє швидко виявляти та розслідувати злочини з міжнародним елементом, такі як наркотики, терористичні, кіберзлочинність та інші [8, с. 70-71].

Інтерпол також займається розшуком злочинців, які переховуються в інших країнах, та їх екстрадицією до країни, де вони вчинили злочин. Організація допомагає вивчати та аналізувати злочинні тенденції, що дозволяє розробляти більш ефективні стратегії боротьби зі злочинністю.

Тому, Інтерпол відіграє важливу роль у забезпеченні світової політики безпеки та боротьбі з кримінальною злочинністю.

Одним з головних завдань Інтерполу є забезпечення обміну інформацією між країнами-членами щодо кримінальних злочинів та шукачів злочинців. Організація також надає підтримку у розслідуванні та переслідуванні кримінальних справ, що мають міжнародний аспект. Інтерпол допомагає виявляти та затримувати злочинців, які вчинили злочин за межами своєї країни та переховуються в інших країнах [6].

Крім того, Інтерпол активно працює над попередженням тероризму та інших видів злочинності, пов'язаних зі зброєю, наркотиками, контрабандою та іншими порушеннями.

Інтерпол взаємодіє з іншими міжнародними організаціями, такими як ООН, Європейський Союз та Інтерамериканська комісія з прав людини, для забезпечення безпеки та боротьби з кримінальною злочинністю в різних регіонах світу [6].

Таким чином, роль Інтерполу в світовій політиці безпеки та боротьбі з кримінальною злочинністю полягає у забезпеченні міжнародної співпраці та координації дій правоохоронних органів країн-членів з метою запобігання та протидії кримінальній злочинності на міжнародному рівні. Інтерпол забезпечує обмін інформацією, аналіз даних, координацію спільних дій та підтримку в розслідуванні злочинів.

Інтерпол також співпрацює з такими міжнародними організаціями, такими як ЮНЕСКО, ЮНІСЕФ, з метою забезпечення безпеки та боротьби зі злочинністю в різних галузях, включаючи наркоторгівлю, тероризм, торгівлю людьми, корупцію та інші форми злочинності. Роль Інтерполу є важливою в забезпеченні світової безпеки та боротьбі з кримінальною злочинністю, а його робота є невід'ємною складовою міжнародного співробітництва у цій сфері [8, с. 72-77].

Інтерпол має ряд функцій, які сприяють зміцненню безпеки в світі. Основні функції Інтерполу полягають у:

1. Наданні підтримки правоохоронним органам країн-членів Інтерполу у розслідуванні злочинів, які мають міжнародний характер.

2. Розповсюдженні інформації про злочини та злочинців по всьому світу за допомогою системи Інтерполу з обміну інформацією.

3. Встановленні міжнародного співробітництва між правоохоронними органами різних країн.

4. Розробці та проведенні курсів навчання з питань боротьби з міжнародною злочинністю.

5. Сприянні у знаходженні та затриманні злочинців, які переховуються за кордоном [8, с. 78-80].

Інтерпол є ключовим гравцем у боротьбі з міжнародною кримінальною злочинністю та забезпеченні світової політики безпеки. Вона сприяє координації дій правоохоронних органів різних країн та встановленню міжнародного співробітництва у боротьбі з кримінальною злочинністю [8, с. 80-82].

Інтерпол грає важливу роль в боротьбі з міжнародною кримінальною злочинністю, яка з часом стає все більш складною та глобальною проблемою. Інтерпол сприяє співпраці правоохоронних органів різних країн у розслідуванні кримінальних справ та затриманні злочинців. Для цього він забезпечує (табл. 1.7):

Таблиця 1.7

Забезпечення та сприяння Інтерполу співпраці правоохоронних органів різних країн у розслідуванні кримінальних справ та затриманні злочинців

№	Критерій	Характеристика
1.	Обмін інформацією між правоохоронними органами різних країн	Інтерпол має власну базу даних про злочинців та їх злочинну діяльність, яка надається правоохоронним органам країн-членів Інтерполу. Це дозволяє швидко виявляти та затримувати злочинців, які перетинають міжнародні кордони.
2.	Координацію розслідування	Інтерпол може вести спільне розслідування кримінальних справ з правоохоронними органами

	кримінальних справ	різних країн. Це дозволяє ефективніше виявляти та затримувати злочинців, які діють в різних країнах.
3.	Організацію спільних операцій з боротьби з кримінальною злочинністю	Інтерпол може організовувати спільні операції з правоохоронними органами різних країн для затримання злочинців та припинення їх злочинної діяльності.
4.	Розробку та впровадження новітніх методів боротьби з	Інтерпол розробляє та впроваджує нові методи боротьби з кримінальною злочинністю, які забезпечують ефективнішу роботу правоохоронних органів у боротьбі з кримінальною злочинністю.

Продовження таблиці 1.7

	кримінальною злочинністю	Наприклад, Інтерпол розробляє нові технології для виявлення та аналізу доказів, створює бази даних про злочинців та їх злочинну діяльність, розробляє програмні засоби для виявлення та протидії кіберзлочинності та тероризму.
--	--------------------------	---

Джерело: [9, с. 346-349]

Інтерпол створив систему, що дозволяє правоохоронним органам різних країн обмінюватися оперативною інформацією про злочини та кримінальні діяння, розшукуючи злочинців та злочинні організації. Ця система називається Центральним бюро Інтерполу та дозволяє правоохоронним органам в режимі реального часу обмінюватися інформацією та отримувати доступ до баз даних Інтерполу [9, с. 345].

Інтерпол також забезпечує співпрацю між різними правоохоронними органами для боротьби з організованою злочинністю, тероризмом, кіберзлочинністю та іншими видами злочинності, що мають міжнародний характер. Це дозволяє збільшити ефективність боротьби зі злочинністю та забезпечити належний порядок у міжнародній співпраці з правоохоронними органами.

Отже, встановлення належного порядку у міжнародній співпраці з правоохоронними органами є одним з головних завдань Інтерполу, що дозволяє забезпечити ефективність боротьби зі злочинністю на

міжнародному рівні. Інтерпол відіграє ключову роль у забезпеченні координації та співпраці між правоохоронними органами різних країн, що дозволяє вчасно виявляти та запобігати злочинним діянням, розкривати кримінальні справи та притягати відповідальність злочинців до суду [10, с. 133].

Одним із інструментів встановлення належного порядку у міжнародній співпраці з правоохоронними органами є створення спеціальних робочих груп та комітетів, що займаються конкретними напрямками роботи. Наприклад, у Інтерполі існують комітети, що спеціалізуються на боротьбі з організованою злочинністю, налагодженні міжнародного співробітництва у зв'язку з тероризмом та інших видів злочинності, що мають міжнародний характер.

Інтерпол також забезпечує навчання та тренування для правоохоронних органів різних країн з метою підвищення рівня їхньої підготовки та компетентності у боротьбі зі злочинністю. Навчання проводяться як в онлайн-форматі, так і у формі семінарів, тренінгів та майстер-класів [10, с. 134-136].

Отже, Інтерпол відіграє важливу роль у боротьбі з міжнародною кримінальною злочинністю та забезпечує співпрацю правоохоронних органів різних країн у виявленні та затриманні злочинців, а також в розробці та впровадженні новітніх методів боротьби з кримінальною злочинністю.

РОЗДІЛ 2
АНАЛІЗ ОСНОВНИХ ПРОБЛЕМ ПІД ЧАС ДІЯЛЬНОСТІ
МІЖНАРОДНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
(ІНТЕРПОЛ)

2.1. Дослідження основних проблемних питань в діяльності Інтерполу: тероризм, кіберзлочинність, організована злочинність, наркоторгівля

Для визначення основних проблемних питань в діяльності Інтерполу в боротьбі з тероризмом, кіберзлочинністю, організованою злочинністю, наркоторгівлею необхідно визначити правові аспекти даних злочинів (табл. 2.1).

Таблиця 2.1

Правове регулювання тероризму, кіберзлочинності, організованої злочинності, наркоторгівлі

№	Злочин	Трактування	Правовий акт
1.	Тероризм	суспільно небезпечна діяльність, яка полягає у свідомому, цілеспрямованому застосуванні насильства шляхом захоплення заручників, підпалів, убивств, тортур, залякування населення та органів влади або вчинення інших посягань на життя чи здоров'я ні в чому не винних людей або погрози вчинення злочинних дій з метою досягнення злочинних цілей.	п. 1 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом»
2.	кіберзлочин (комп'ютерний злочин)	суспільно небезпечне винне діяння у кіберпросторі та/або з його використанням, відповідальність за яке передбачена законом України про кримінальну відповідальність	п. 8 та 9 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про основні засади забезпечення кібербезпеки

	та/або яке визнано злочином міжнародними договорами України, а	України»
--	--	----------

Продовження таблиці 2.1

		кіберзлочинність – сукупність кіберзлочинів.	Конвенція про кіберзлочинність від 23.11.2001 року.
3.	Організована злочинність	сукупність кримінальних правопорушень, що вчиняються у зв'язку з створенням та діяльністю організованих злочинних угруповань.	ч. 1 ст. 1 Закону України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю»
		структурно оформлена група в складі трьох або більше осіб, що існує протягом визначеного періоду часу і діє узгоджено з метою здійснення одного або декількох серйозних злочинів або злочинів, визнаних такими відповідно до цієї Конвенції, для того, щоб одержати, прямо або посередньо, фінансову або іншу матеріальну вигоду	п. а ч. 1 ст. 2 Конвенції Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності
4.	Наркотичний засіб	означає будь-яку з речовин, природних або синтетичних, внесених до Списків I і II Конвенції про наркотичні засоби 1961 року і цієї Конвенції з поправками	п. п ч. 1 ст. 1 Конвенції Організації Об'єднаних Націй про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин

Джерело: [11; 12; 13; 14; 15; 16]

З розвитком сучасного міжнародного права з'явилась низка міжнародних конвенцій як універсального, так регіонального характеру, які засвідчують співробітництво держав щодо боротьби з міжнародним

тероризмом. До них можна віднести такі документи: Женевську Конвенцію з протидії тероризму (1937 р.), Вашингтонську Конвенцію про запобігання і покарання актів тероризму (1971 р.), Європейську Конвенцію про боротьбу із тероризмом (1977 р.), Конвенцію про боротьбу з незаконним захопленням повітряних суден, Конвенцію про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки цивільної авіації, Конвенцію про боротьбу з фінансуванням тероризму, Конвенцію Ради Європи про запобігання тероризму тощо. 8 вересня 2006 року Генеральна Асамблея ООН прийняла Глобальну контртерористичну стратегію.

Розглянувши нормативно-правове значення вищезазначених діянь пропонується проаналізувати статистичні дані злочинів цих злочинів вчинених на території України та інших забіжних країн.

У 2022 році кількість смертей від тероризму зменшилася на дев'ять відсотків до 6701 жертв після того, як протягом попередніх чотирьох років залишалася на рівні. Це на 38 відсотків менше порівняно з піком 2015 року, коли було зафіксовано 10 881 смерть. У 2022 році кількість терористичних атак також зменшилася вперше з 2019 року: на 28 відсотків з 5463 у 2021 році до 3955 [17].

На рисунку 2.1 показано розподіл смертей у п'яти країнах, у яких зафіксовано найбільше смертей від тероризму у 2022 році. З п'яти країн, які зазнали найвищого рівня тероризму, у всіх, крім однієї, кількість смертей збільшилася [17].

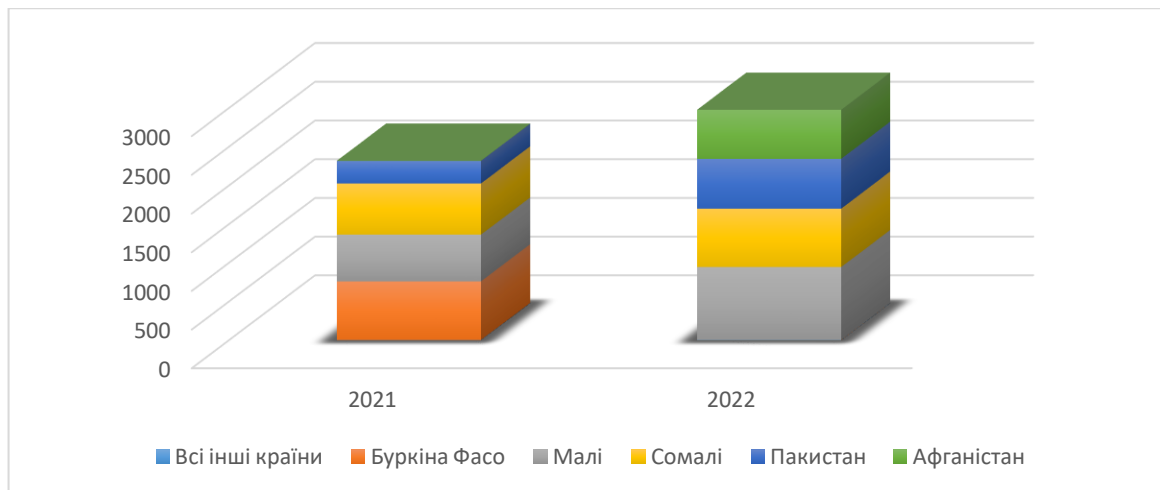

Рис. 2.1 – Загальна кількість смертей від тероризму за країнами, 2021-2022 рр. [17]

Лише на десять країн припало 85 відсотків усіх смертей від тероризму у 2022 році, як показано на рисунку 2.2.

Буркіна-Фасо зафіксувала найбільше смертей у 2022 році. Це перший випадок, коли Буркіна-Фасо стала найбільш смертоносною країною, замінивши Афганістан, який утримував цю позицію протягом чотирьох попередніх років. На Буркіна-Фасо припадало 17 відсотків усіх смертей від тероризму в усьому світі, що є значним зростанням порівняно з 2021 роком, коли на цю країну припадало 10 відсотків від загальної кількості смертей у світі. Падіння в Афганістані в основному можна пояснити тим, що таліби встановили контроль над країною після падіння Кабула в серпні 2021 року. ГТІ не включає акти державного терору [17].

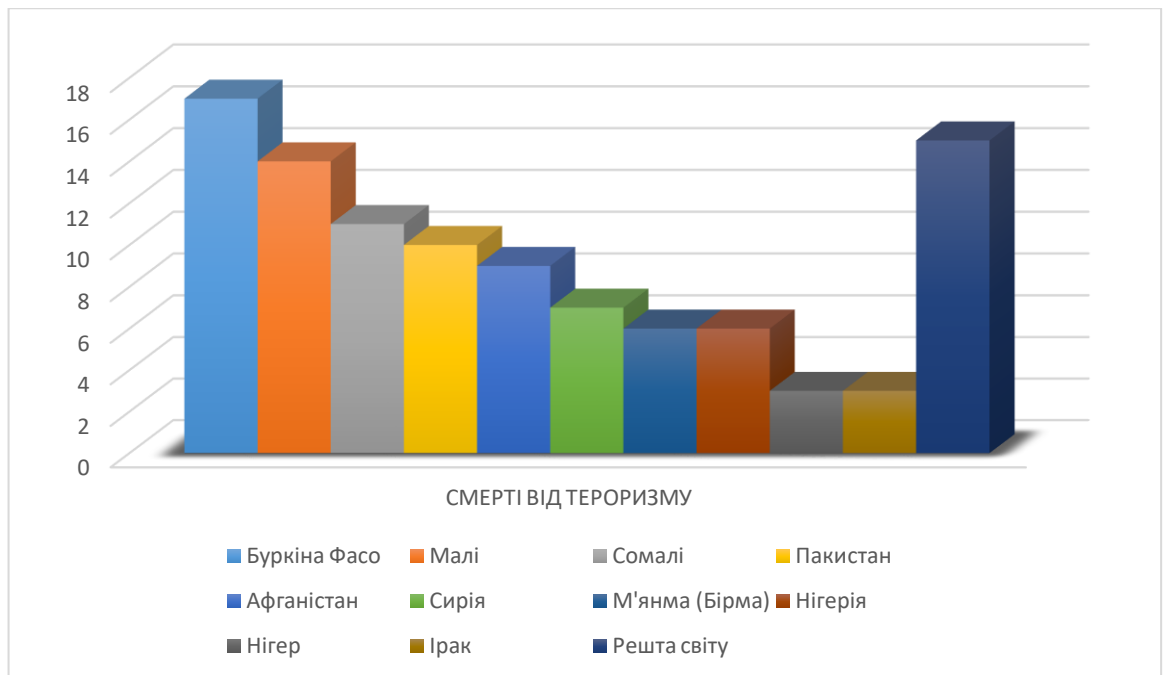

Рис. 2.2 – Смертність від тероризму за країнами, 2022 рік [17]

З 3955 терактів, зафіксованих у 2022 році, дві третини були приписані групі. Країнами з найбільшою кількістю нападів, не віднесених до групи, були Буркіна-Фасо, Малі та Ірак. Дослідження показали, що атаки, які спричиняють велику кількість жертв, а також атаки, які спричиняють дуже мало смертей, як правило, залишаються анонімними. На одному кінці спектру терористичні групи мають мало стимулів заявляти про незначні акти насильства, які можна розглядати як невдачі. З іншого боку, терористичні групи, які спричиняють найбільшу бійню, можуть побоюватися негативної реакції з боку як уряду, так і місцевого населення, що перешкоджатиме їхнім зусиллям щодо вербування та спричиняє посилення зусиль боротьби з повстанцями [17].

Дослідження проблемних питань в діяльності Інтерполу з тероризмом дає можливість виявити і зрозуміти основні проблеми, з якими стикається ця міжнародна організація. Основні проблеми в діяльності Інтерполу з тероризмом включають наступне (табл. 2.2):

Таблиця 2.2

Основні проблеми в діяльності Інтерполу з тероризмом

№	Проблемні питання	Обґрунтування
1.	Співпраця та обмін інформацією	Інтерпол залежить від ефективної співпраці між різними країнами та поліцейськими органами для боротьби з тероризмом. Однак існують проблемні питання, пов'язані з обміном інформацією, зокрема недостатнім обсягом та якістю переданої інформації, відсутністю швидкого доступу до актуальних даних та відмовою деяких країн у співпраці.
2.	Юрисдикційні питання	Інтерпол не має повноважень здійснювати самостійні розслідування або арешт осіб. Він залежить від національних правоохоронних органів, що може призводити до проблем щодо юрисдикції, відсутності єдиної системи правосуддя та різниці в національних законах.
3.	Політичні втручання	Розшук терористів можуть стикатися з політичним впливом країн, особливо якщо існують суперечності або конфлікти між ними. Це може призводити до обмежень у розшуку та арешті осіб, які вважаються терористами.
4.	Фінансування тероризму	Боротьба з фінансуванням тероризму є складною задачею, оскільки грошові потоки можуть бути приховані та перекочувати через різні країни. Інтерпол

Продовження таблиці 2.2

		повинен підтримувати співпрацю з фінансовими установами та іншими організаціями для ефективного виявлення та припинення фінансування терористичних дій.
5.	Технологічні виклики	Розширення цифрового простору створює нові виклики для Інтерполу в області боротьби з тероризмом. Злочинці використовують розумні технології для комунікації та організації своїх дій, тому Інтерпол повинен постійно оновлювати свої технологічні засоби та експертизу для виявлення та протидії цим загрозам.

Джерело: [5, с. 78-81]

Зазначені проблемні питання потребують постійного аналізу та вдосконалення діяльності Інтерполу з тероризмом, співпраці з країнами-членами та іншими міжнародними організаціями для ефективної боротьби з цим глобальним викликом.

Так, в сучасному світі спостерігається динамічний розвиток кіберзлочинності, що несе серйозну та реальну загрозу не лише окремим державам, а й світовій спільноті в цілому, що зумовлено їх глобальним та транснаціональним характером. Групи кіберзлочинців можуть територіально перебувати в одній країні, користуватися інфраструктурою в іншій, а виводити (перевести в готівку) кошти – у третій. Вони не знають ні фізичних, ні віртуальних кордонів. Все частіше кібератаки відбуваються не тільки проти окремих осіб, а й в підприємствах, також трапляються випадки кібератак проти урядів окремих держав [5, с. 82].

Темпи розвитку кіберзлочинності є надзвичайно швидкими. Сучасні кіберзлочинці відрізняються своєю гнучкістю, блискавичним використанням сучасних технологій, вмінням адаптувати свої атаки із застосуванням інших, маловідомих, а також нових способів та методів скоєння злочинів. За лічені хвилини складні кримінальні мережі, діючи в усьому світі, координують небезпечні кібератаки. Саме тому для ефективної протидії транснаціональній кіберзлочинності необхідно здійснювати міжнародне співробітництво, у тому числі силами органів поліції різних держав.

Безпосередній та важливий внесок у налагодженні міжнародної співпраці щодо боротьби з високотехнологічною злочинністю здійснює Міжнародна організація кримінальної поліції (International Criminal Police Organization – INTERPOL). Ця організація вживає різноманітних заходів для підтримки держав-учасниць у боротьбі з кіберзлочинністю. INTERPOL реалізує підтримку розслідувань, а також надає технічну допомогу, рекомендації щодо найкращих практик розслідувань та проводить тренування. В рамках INTERPOL функціонує Глобальна група експертів з кіберзлочинності, до складу якої входять фахівці різноманітних напрямів боротьби з високотехнологічною злочинністю. Відповідно до Глобального комплексу інновацій Інтерполу (Interpol Global Complex for Innovation – IGCI), організація здійснює координацію транснаціональних розслідувань та операції проти кіберзлочинності (наприклад, такі, як: Unmask (2012 р.),

Strikeback (2014 p.), Aces (2015 p.), Simbobotnet (2015 p.), Singapore (2017 p.)). Центр КіберФ'южн (CyberFusionCentre – CFC) об'єднує фахівців правоохоронних органів та ІТ-галузі з метою забезпечення розвідувальної діяльності. Крім цього, в рамках INTERPOL функціонує лабораторія цифрової криміналістики та окремі робочі групи щодо видів кіберзлочинів [18, с. 10-19].

Пропонується навести короткий виклад деяких із них цікава та тривожна статистика кібербезпеки за 2023 рік [19]:

- За оцінками, щорічні глобальні збитки від кіберзлочинності перевищують \$ 20 трлн.
- Кібератаки 2,244 року відбуваються щодня.
- Існували 236.1 мільйона атак програм-вимагачів у першому півріччі 2022 року.
- 71% організацій у всьому світі були жертвами атак програм-вимагачів у 2022 році.
- Організована злочинність відповідає за 80% усіх порушень безпеки та даних.
- Атаки програм-вимагачів трапляються щоразу 10 секунд.
- 71% усіх кібератак мають фінансову мотивацію (за ними йде крадіжка інтелектуальної власності, а потім шпигунство) [19].

За період з липня 2019 року по червень 2020 року Австралійським урядовим центром кібербезпеки (далі – ACSC) було отримано 59 806 повідомлень про кіберзлочини (не враховуючи хакерські атаки). Це середня кількість 164 кіберзлочини на день або приблизно один випадок кожні 10 хвилин.

За період з 2021 по 2022 рік, кількість шкідливих URL-адрес зросла на 61%, досягнувши 255 мільйонів фішингових атак (рис. 2.3) [19].

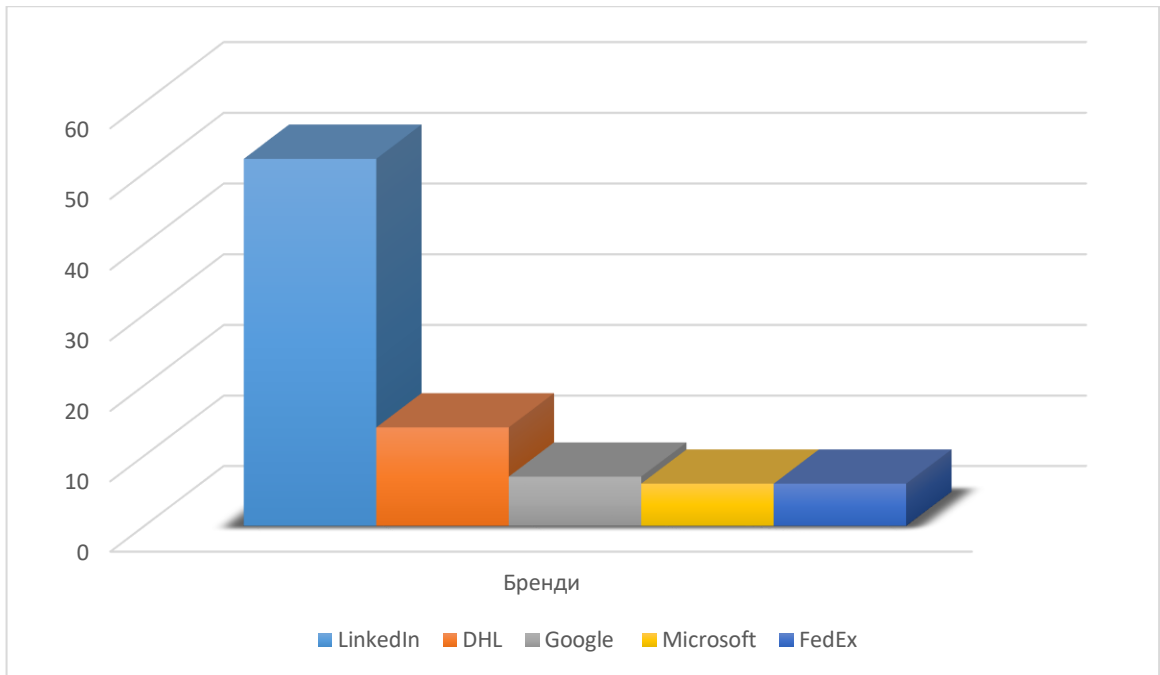

Рис. 2.3 – Найпоширеніші бренди для фішингу [19]

Так, в 2022 році 51,5% бізнесів зазнали значних втрат через порушення мережі або даних, що є найбільшою загрозою для безпеки та надійності організацій та їх облікових записів (рис. 2.4) [19].

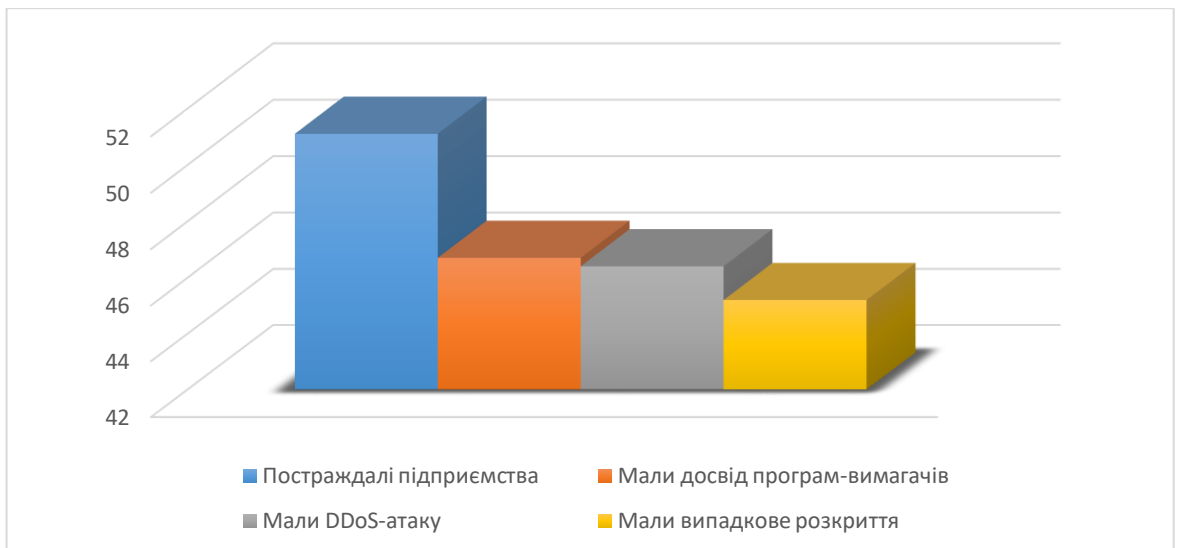

Рис. 2.4 – Порушення мережі або даних є найбільшим порушенням безпеки, яке впливає на стійкість організації та облікові записи [19]

При цьому, як найбільш значущі напрямки діяльності Інтерполу по боротьбі з кіберзагрозами слід виділити:

– вивчення нових різновидів кіберзлочинів, створення сучасних методик навчання поліцейських, розвиток інноваційних інструментів забезпечення кібербезпеки;

– забезпечення професійної підготовки кадрів поліцейських органів, які займаються розкриттям та розслідуванням кіберзлочинів, за допомогою проведення семінарів, навчань, курсів, практичних занять з різних питань кібербезпеки;

– сприяння поліцейським органам національних держав у координації зусиль з розслідування та проведення операцій з боротьби з транснаціональною кіберзлочинністю, надання їм допомоги у виявленні кримінальних мереж, що стоять за кіберзлочинами [20, с. 11-18].

Дослідження проблемних питань в діяльності Інтерполу з кіберзлочинністю дає можливість виявити та зрозуміти основні виклики, з якими стикається ця міжнародна організація (табл. 2.3).

Таблиця 2.3

Основні проблеми в діяльності Інтерполу з кіберзлочинністю

№	Проблемні питання	Обґрунтування
1.	Масштаб та складність кіберзлочинів	Кіберзлочини постійно зростають як за обсягом, так і за складністю. Зловмисники використовують нові технології, атакують критичну інфраструктуру та виконують складні атаки на мережі та системи. Це ставить перед Інтерполом завдання адаптуватись до нових загроз та розвивати висококваліфіковані команди, що вміють розслідувати й запобігати таким кіберзлочинам.
2.	Міжнародна співпраця та юрисдикційні питання	Кіберзлочини можуть перетинати межі країн, тому ефективна співпраця між національними правоохоронними органами та міжнародними партнерами є ключовою. Однак існують проблеми, пов'язані з різницею в законодавстві, юрисдикційними питаннями та процедурними перешкодами, що

		ускладнюють ефективне розслідування та переслідування кіберзлочинців.
3.	Брак кадрів та експертизи	Кіберзлочинці постійно вдосконалюють свої навички, тому Інтерпол повинен мати достатньо кваліфікованих спеціалістів, здатних розбиратись у складних технологічних аспектах кіберзлочинності. Однак існує дефіцит кадрів та потреба у постійному навчанні та підвищенні кваліфікації персоналу.
4.	Анонімність та складність виявлення злочинців	Кіберзлочинці часто приховують свою ідентичність та використовують різні технологічні засоби для забезпечення анонімності. Виявлення та ідентифікація злочинців може бути складним завданням, вимагаючи спеціалізованих технічних знань та розширених розслідувальних методів.
5.	Інформаційна безпека та захист даних	Інтерпол має бути особливо уважним до забезпечення безпеки та захисту важливих даних, зібраних у процесі розслідувань кіберзлочинності. Злочинці можуть намагатись зламати системи безпеки або здійснити кібератаки на Інтерпол, щоб перешкодити їхній роботі та отримати доступ до конфіденційної інформації.

Джерело: [20, с. 13-19]

Ці проблемні питання потребують постійного вдосконалення технічних та процедурних аспектів діяльності Інтерполу з кіберзлочинністю, співпраці з міжнародними партнерами та постійного оновлення навичок та знань персоналу.

Надалі пропонується визначити рейтинг країн за рівнем організованої злочинності (рис. 2.5) [19].

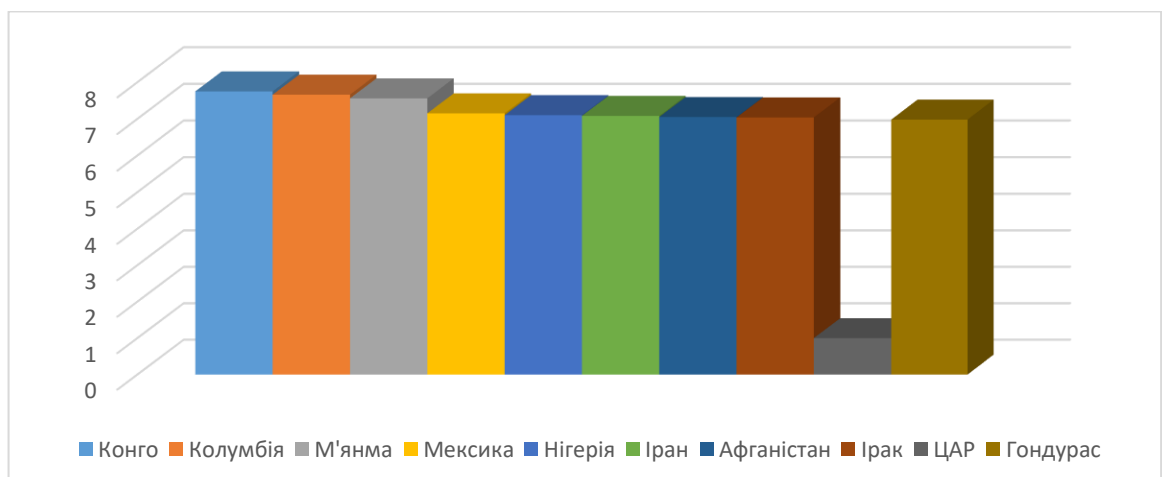

Рис. 2.5 – Рейтинг країн за рівнем організованої злочинності [19]

В діяльності Інтерполу з організованою злочинністю існують кілька основних проблемних питань:

– Різне законодавство. Різні країни мають свої правові системи та закони, що ускладнює співробітництво та екстрадицію злочинців. Відсутність єдиної нормативної бази та розбіжності в законодавстві можуть створювати перешкоди для проведення спільних операцій та передачі доказів.

– Фінансування та ресурси. Боротьба з організованою злочинністю вимагає значних фінансових та людських ресурсів. Однак, Інтерпол стикається з обмеженими ресурсами для виконання своїх завдань. Недостатнє фінансування та обмежений персонал можуть обмежувати ефективність Інтерполу в боротьбі з організованою злочинністю.

– Технологічний прогрес. Злочинці використовують новітні технології та інтернет-платформи для планування та здійснення злочинних дій. Інтерпол повинен постійно вдосконалювати свої технічні засоби та навички для виявлення, слідування та протидії цим новим формам злочинності.

– Корупція. Наявність корумпованих посадових осіб може підірвати зусилля Інтерполу в боротьбі з організованою злочинністю. Корупція може призвести до витоку інформації, знищення доказів та уникнення відповідальності злочинців.

Зазначені проблемні питання створюють складність у роботі Інтерполу з організованою злочинністю, проте шляхом посилення міжнародного співробітництва, розробки спільних стандартів та норм, залучення більшого обсягу ресурсів та використання новітніх технологій, можна досягти більш ефективної боротьби з організованою злочинністю на міжнародному рівні.

Додатково слід розглянути інформацією, яка надана незалежними експертами, що кількість осіб, які залежні від наркотиків в Україні, становить

від 1,5 до 2 мільйонів, що перевищує офіційні статистичні дані в десятки разів.

У цілому, оцінюється, що кількість людей, які вживають наркотики ін'єкційним шляхом в Україні, становить від 278 до 387 тисяч осіб. Зокрема, оцінки показують, що понад 115 тисяч жінок в Україні вживають наркотики ін'єкційним способом [21].

В Україні за рівнем поширеності – кількість випадків захворювання на 100 тисяч населення, через зловживання наркотичними речовинами найбільш ураженими є Запорізька область (406), м. Київ (279), Донецька (277), Кіровоградська (251), Одеська (230) і Херсонська (211). В той же час на кожні 100 тисяч населення країни припадає 144 наркозалежних громадянина (рис. 2.5) [21].

При цьому, в діяльності Інтерполу з наркоторгівлею існує кілька основних проблемних питань, з якими стикається ця міжнародна організація.

1. Брак координації (один з головних викликів для Інтерполу полягає у встановленні ефективної координації між різними національними правоохоронними органами. Різні країни мають різні правові системи, процедури і пріоритети, що ускладнює обмін інформацією та спільне розслідування наркоторговельних справ).

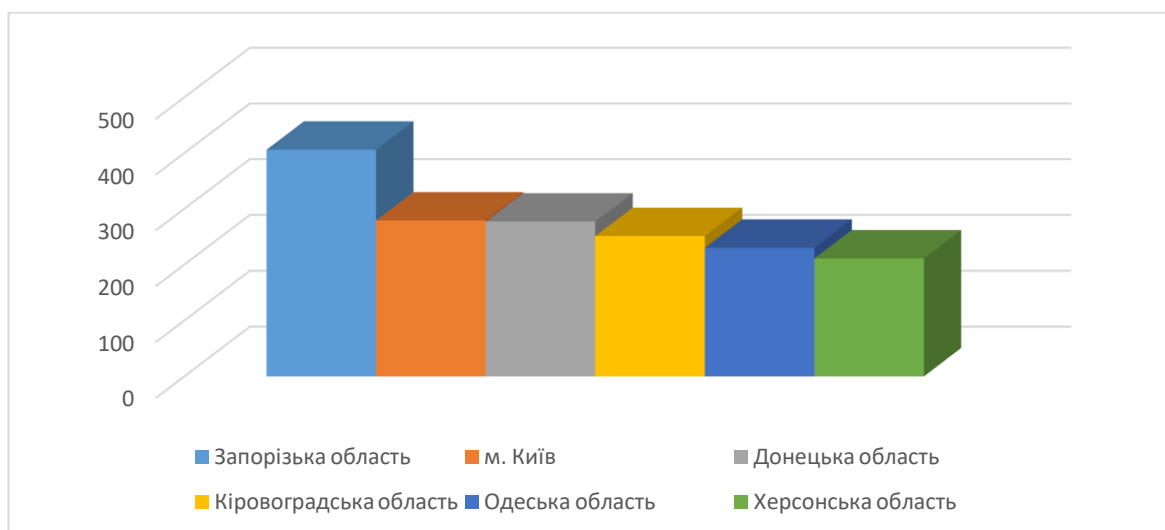

Рис. 2.5. – Кількість випадків захворювання по Україні за 2023 рік [21]

2. Обмежені ресурси (Інтерпол стикається з обмеженістю ресурсів, які може виділити на боротьбу з наркоторгівлею. Це стосується як фінансових, так і людських ресурсів. Для ефективної боротьби зі складними та глобальними наркоторговельними мережами необхідні значні інвестиції в технології, навчання персоналу та обмін інформацією).

3. Нерівномірність законодавства (різні країни мають різні закони та політику щодо контролю над наркотиками. Це може ускладнювати спільні розслідування та екстрадицію підозрюваних. Відсутність єдиних стандартів може призвести до розбіжностей у судових процедурах та проблем зі злочинцями, які здійснюють перетин кордонів для уникнення переслідування) [19, с. 17-18].

4. Швидкодія (наркоторговельні групи оперують дуже швидко, але процедури взаємодії між країнами та передача інформації можуть займати значний час. Це може призвести до затримок у розслідуваннях і пропуску можливостей для затримання злочинців та зловживання інформацією).

5. Корупція (корупція є серйозним фактором, що ускладнює боротьбу з наркоторгівлею. Наявність корумпованих посадових осіб може спричинити витік інформації, уникнення відповідальності та підірвати зусилля, спрямовані на припинення наркоторговельних операцій).

6. Зміна методів (наркоторговці постійно вдосконалюють свої методи, щоб уникнути виявлення та переслідування. Використання новітніх технологій, шифрування, торгівля через Інтернет та інші інноваційні підходи ускладнюють завдання для Інтерполу та національних правоохоронних органів) [20, с. 19].

Ці проблеми створюють складність у боротьбі з наркоторгівлею для Інтерполу та вимагають постійного вдосконалення стратегій, збільшення співпраці між країнами та залучення більшого обсягу ресурсів для ефективного протидії цьому глобальному злочину.

2.2. Аналіз способів та інструментів використання для боротьби з кримінальною злочинністю

У сучасному світі злочинність як соціальне явище дедалі більше набуває міжнародного, транснаціонального та організованого характеру. Світові інтеграційні процеси в галузі економіки, політики, права, соціальних відносин, що відбуваються в рамках глобалізації, ставлять весь захід перед проблемою протидії таким наростаючим дестабілізуючим явищам, як тероризм, торгівля людьми, нелегальна міграція, незаконний обіг зброї та наркотиків, злочини у сфері кіберпростору, відмивання грошей, корупція [22].

Ефективна боротьба з цим можлива лише на шляху консолідації зусиль усієї міжнародної поліцейської спільноти, і Інтерпол як провідна міжнародна правоохоронна організація набуває тут дедалі більшого значення.

Основною функцією НЦБ є забезпечення оперативного обміну поліцейською інформацією між національними правоохоронними органами та їхніми колегами за кордоном, а також з Генеральним секретаріатом.

Співробітники НЦБ Інтерполу приймають інформацію від зарубіжних партнерів, перекладають її національною мовою, аналізують, перевіряють за оперативно-довідковими обліками та передають у вигляді запитів, відповідей та повідомлень до правоохоронних та інших державних органів.

Інформацію, що надійшла від взаємодіючих органів, перевіряють за базами та банками даних НЦБ Інтерполу, узагальнюють, перекладають однією з робочих мов Інтерполу та передають її каналами Інтерполу закордонним колегам [22].

Найпоширенішими злочинами, щодо яких у 2021 році йшов обмін інформацією в українському НЦБ зазначено на рисунку 2.6.

– шахрайства – 5461 (у тому числі: отримано від правоохоронних органів іноземних держав – 3153, від правоохоронних органів України – 1733);

- розшук транспортних засобів – 4902 (2270 та 2562 відповідно);
- грабежі та крадіжки – 4751 (2521 та 1828);
- вбивства – 2804 (1362 та 1302) [22].

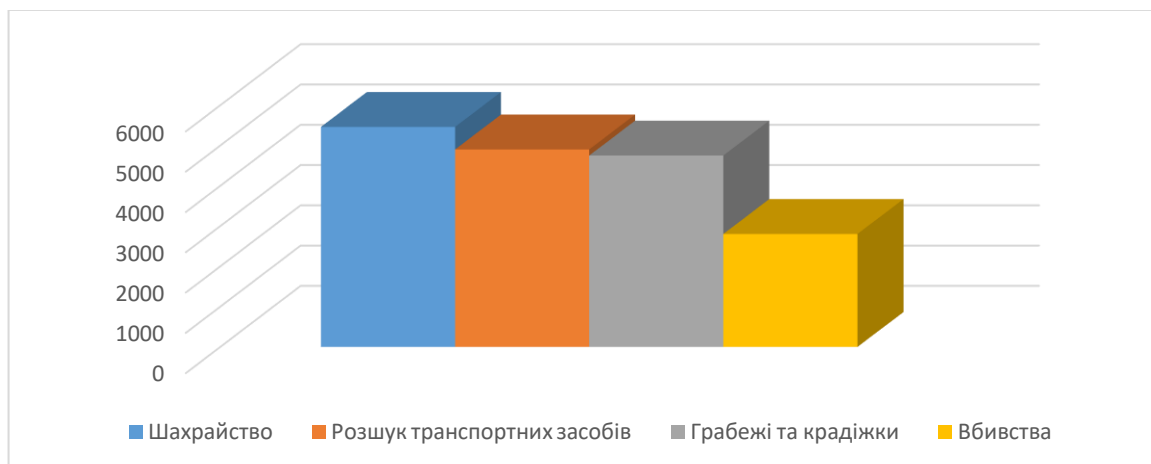

Рис. 2.6 – Найпоширеніші злочини в 2021 році

Міжнародне співробітництво у сфері охорони правопорядку, забезпечення захисту прав і свобод людини на даний час здійснюється на трьох рівнях:

- співробітництво на двосторонньому рівні, яке дозволяє повніше врахувати характер відносин між двома державами, їхні інтереси з кожної проблеми. На цьому рівні найбільшого поширення набуло надання правової допомоги у кримінальних справах, видача злочинців, передача засуджених осіб для відбування покарання до держави, громадянами якої вони є;

- співпраця держав на регіональному рівні, яка обумовлюється інтересами та характером відносин цих країн;

- співробітництво держав в рамках багатосторонніх угод (договорів), оскільки деякі види злочинів зачіпають інтереси всього світового співтовариства. Основним змістом багатосторонніх угод (договорів) про спільну боротьбу з окремими злочинами є визнання сторонами цих діянь на своїй території злочинними та забезпечення невідворотності їх покарання [24].

Одним з основних інструментів протидії міжнародній злочинності є створені в Інтерполі бази даних, що формуються на основі інформації, яку надають країни-учасниці:

- база даних щодо осіб, причетних до терористичної діяльності;
- база даних по розшукуваних злочинців;
- база даних відбитків пальців осіб, підозрюваних, обвинувачених або засуджених за скоєння злочинів, а також відбитків невідомих осіб, вилучених із місць скоєння нерозкритих злочинів;
- база даних профілів ДНК злочинців, потерпілих, жертв стихійних лих або техногенних катастроф, а також вилучених з місць скоєння нерозкритих злочинів;
- база даних викрадених/загублених проїзних документів (закордонних паспортів);
- база даних зображень дітей, які зазнали сексуального насильства;
- база даних вогнепальної зброї, вилученої національними правоохоронними органами;
- база даних викрадених творів мистецтва;
- база даних викрадених автотранспортних засобів [24].

Інтерпол здійснює поповнення даних ресурсів відповідною оперативною інформацією, надаючи доступ до них національним Бюро та іншим заінтересованим компетентним органам.

У рамках надісланих запитів є можливість перевіряти розшукувану особу та її зв'язок на предмет проживання, реєстрації, перетину кордону, наявності відомостей кримінального характеру, отримувати інформацію про нерухомість, встановлювати абонентів телефонних номерів, вимагати окремі відомості про фінансову діяльність.

Інтерпол, Міжнародна організація поліції, виконує важливу роль у боротьбі з кримінальною злочинністю. Вона співпрацює з поліцейськими органами з усього світу для обміну інформацією, координації операцій та підтримки у розслідуванні кримінальних справ. Відповідно до цього

пропонується визначити способи та інструменти для боротьби з кримінальною злочинністю (табл. 2.4) [25].

Таблиця 2.4

Способи та інструменти для боротьби з кримінальною злочинністю

№	Елемент для боротьби з кримінальною злочинністю	Характеристика
1.	Обмін інформацією	Інтерпол дозволяє поліцейським органам обмінюватися оперативною інформацією про кримінальні події, особи, методи та тренди злочинності. Це дозволяє швидко реагувати на злочини та сприяти їх розслідуванню.
2.	Карти та сигнали Інтерполу	Інтерпол випускає карти про особу, яку шукають що допомагає в локації та затриманні злочинців. Ці карти, відомі як «Червоні карти», поширюються міжнародно та роблять можливим затримання особи в будь-якій країні.
3.	Інформаційні системи	Інтерпол розробляє та підтримує різноманітні інформаційні системи, які допомагають у виявленні злочинців та злочинів.
4.	Операції під прикриттям	Інтерпол координує операції під прикриттям, спрямовані на злочинців та злочинні групи. Ці операції можуть включати використання секретних агентів, контрольованих доставок наркотиків або зброї, або створення пастки для злочинців.
5.	Аналітичні послуги	Інтерпол займається аналізом кримінальних тенденцій та злочинних мереж, щоб ідентифікувати зв'язки та розуміти патерни злочинності. Ця інформація

Продовження таблиці 2.4

		використовується для попередження злочинів та розслідування злочинних справ.
6.	Координація міжнародних операцій	Інтерпол сприяє координації міжнародних операцій з боротьби з кримінальною злочинністю. Вони можуть організовувати спільні рейди, обшуки та затримання підозрюваних осіб у співпраці з різними країнами.
7.	Екстрадиція	Інтерпол сприяє у виконанні процедури екстрадиції злочинців, коли вони знаходяться в одній країні, але підозрюються у вчиненні злочинів у іншій країні.

	Вони надають допомогу у виконанні міжнародних запитів на арешт та екстрадицію злочинців.
--	--

Джерело: [26, с. 56-76]

Ці методи, використовувані Інтерполом, сприяють підвищенню ефективності боротьби з кримінальною злочинністю на міжнародному рівні та сприяють забезпеченню безпеки та правопорядку у всьому світі [27, с. 230].

З метою реалізації положень названих напрямків міжнародне співробітництво у протидії зі злочинністю має здійснюватися у таких основних формах [28, с. 56-61]:

- обмін інформацією про підготовку або вчинені злочину та причетних до них осіб;
- виконання запитів про проведення оперативно-розшукових заходів – розшук осіб, які приховуються від кримінального переслідування або виконання вироку, а також осіб, які безвісти зникли;
- обмін інформацією про нові види наркотиків, особливо про незаконний обіг, технології їх виготовлення, а також про нові методи дослідження та ідентифікації наркотиків;
- обмін інформацією у сфері міграції, у тому числі незаконної міграції;
- розшук та повернення у встановленому порядку предметів, що мають номери або специфічні відмітні ознаки, у тому числі автотранспортних засобів та вогнепальної зброї, а також цінних паперів та паспортів (посвідчень особи);
- обмін досвідом роботи, у тому числі проведення стажувань, консультацій, семінарів та конференцій;
- обмін законодавчими та іншими нормативно-правовими актами;
- обмін на взаємовигідній основі науково-технічної літературою та інформацією з питань діяльності сторін;

– обмін інформацією про проведення заходів щодо забезпечення охорони громадського порядку за надзвичайних ситуацій (карантини, масові заворушення, стихійні лиха) [29].

Необхідність розширення та поглиблення міжнародного співробітництва у запобіганні злочинності обумовлена як якісними, так і кількісними змінами самої злочинності. При здійсненні міжнародного співробітництва необхідно вирішити досить суперечливу ситуацію, коли, незважаючи на інтернаціоналізацію злочинності, засоби та форми боротьби з нею залишаються національними (внутрішньодержавними) [30].

РОЗДІЛ 3

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ (ІНТЕРПОЛ)

3.1. Проблемне питання підвищення ефективності співпраці між державами, як напрямок перспективного розвитку Інтерпол

Одним з напрямків перспективного розвитку Інтерполу може бути посилення фокусу на кібербезпеці. Злочини, пов'язані з кіберпростором, стають все більш поширеними та складними. Інтерпол може розвивати свої зусилля в цій галузі, сприяючи співпраці між державами у виявленні, розслідуванні та притягненні до відповідальності кіберзлочинців. Це може включати покращення обміну інформацією про кіберзагрози, розробку спільних стратегій та стандартів, а також підтримку розвитку кваліфікації правоохоронних органів у галузі кібербезпеки [31, с. 56-58].

Ще одним важливим напрямком розвитку може стати посилення співпраці між Інтерполом та приватним сектором. Кіберзлочинці все частіше використовують нові технології та методи, тому важливо мати спільний підхід із приватними компаніями для виявлення та запобігання кіберзагрозам. Інтерпол може сприяти обміну інформацією та співробітництву між правоохоронними органами та технологічними компаніями для виявлення та розслідування кіберзлочинів, а також спільно розробляти та впроваджувати нові технологічні рішення для забезпечення кібербезпеки.

Також Інтерпол може розширювати свою роль у боротьбі зі злочинністю, яка перетинає межі держав. Наприклад, він може більше зосередитися на боротьбі з транснаціональною організованою злочинністю, торгівлею людьми, наркотиками, контрабандою та іншими формами міжнародної злочинності. Це вимагатиме активного співробітництва між

державами, обміну інформацією та розробки спільних стратегій для протидії таким загрозам [31, с. 60].

Нарешті, розвиток технологій, зокрема штучного інтелекту, може мати великий потенціал для Інтерполу. Впровадження інноваційних технологій та аналізу даних може допомогти виявити зв'язки та патерни в злочинній діяльності, поліпшити прогнозування злочинів та забезпечити більш швидке та ефективне розслідування.

Ці напрямки розвитку можуть сприяти покращенню ефективності Інтерполу та забезпечити більш ефективну співпрацю між державами в боротьбі зі злочинністю [31, с. 61].

Співпраця між державами є ключовим напрямком перспективного розвитку Інтерполу і має велику важливість для забезпечення безпеки та боротьби зі злочинністю в усьому світі.

Інтерпол є міжнародною організацією, яка співпрацює з правоохоронними органами різних країн з метою боротьби зі злочинністю та забезпечення безпеки громадян. Організація надає платформу для обміну інформацією, координації спільних операцій та підтримки міжнародного правового співробітництва. Важливою складовою цієї співпраці є розвиток партнерських відносин між державами.

Основні аспекти співпраці між державами в контексті Інтерполу включають:

– Обмін інформацією. Держави мають змогу обмінюватися оперативною інформацією про злочинні організації, злочинців, методи злочинної діяльності та інше. Це дозволяє країнам оперативно реагувати на злочинну діяльність та забезпечувати взаємодопомогу в розслідуванні справ.

– Спільні операції. Держави можуть проводити спільні операції з боротьби зі злочинністю, які залучають правоохоронні органи різних країн. Це дозволяє ефективно боротися з транснаціональною злочинністю, такою як торгівля людьми, наркотиками або тероризм [31, с. 62].

– Освіта та навчання. Інтерпол сприяє підвищенню професійної підготовки правоохоронних органів та спеціалістів з різних країн шляхом організації навчальних програм, семінарів, тренінгів та конференцій. Це дозволяє покращити навички та знання правоохоронців у сфері боротьби зі злочинністю, використання новітніх технологій та методів розслідування.

– Взаємна підтримка. Держави, які співпрацюють в рамках Інтерполу, надають взаємну підтримку в розслідуванні та переслідуванні злочинців. Це може включати забезпечення допомоги у виконанні затримання, екстрадиції, обшуку, а також надання експертної допомоги та юридичної консультації.

– Стандартизація та обмін досвідом. Інтерпол сприяє стандартизації правоохоронної діяльності між країнами та обміну досвідом у сфері боротьби зі злочинністю. Це допомагає забезпечити єдність підходів до розслідування злочинів, використання методів та технологій, а також сприяє покращенню співробітництва між правоохоронними органами [32, с. 11-12].

– Координація міжнародних розшуків. Інтерпол забезпечує механізми координації розшуків осіб, які переховуються в інших країнах. Це дозволяє злочинцям не залишити безкарними, незалежно від їхнього місця перебування, і сприяє їхньому затриманню та привласненню до відповідальності.

– Організація міжнародних операцій. Інтерпол може координуват і проводити міжнародні операції з боротьби зі злочинністю. Це означає, що за допомогою Інтерполу країни можуть спільно виконувати розслідування, затримувати злочинців та обмінюватися інформацією про злочини, які мають міжнародний аспект. Такі операції дозволяють ефективно протидіяти транскордонній злочинності, оскільки злочинці не мають можливості приховуватися в інших країнах і втікати від відповідальності.

– Операційна підтримка. Інтерпол забезпечує оперативну підтримку правоохоронним органам у розслідуванні та протидії злочинності. Це включає обмін оперативної інформації, надання експертної допомоги, навчання правоохоронців та розробку спільних стратегій боротьби зі

злочинністю. Операційна підтримка Інтерполу дозволяє підвищити ефективність правоохоронних органів у виконанні своїх завдань і забезпечити безпеку громадян [32, с. 12-13].

– Профілактика та освіта. Інтерпол активно працює над профілактикою злочинності та підвищенням свідомості громадян у сфері правопорядку. Організація проводить навчальні заходи, семінари та тренінги, спрямовані на попередження різних видів злочинів і підвищення рівня знань правоохоронних працівників та громадян. Це сприяє формуванню свідомого суспільства, яке активно протидіє злочинності і сприяє підтримці правопорядку.

Проблема підвищення ефективності співпраці між державами є важливою темою для розвитку Інтерполу і покращення міжнародної боротьби зі злочинністю. Інтерпол, як світова організація поліції, зосереджується на співробітництві між різними національними правоохоронними органами з метою забезпечення безпеки та зниження злочинності в усьому світі [32, с. 13].

Одним з напрямків перспективного розвитку Інтерполу може бути поліпшення обміну інформацією між державами. Ефективна спільна робота вимагає швидкого, надійного і безперешкодного обміну даними про злочини, підозрюваних осіб, методи злочинів та іншу важливу інформацію. Інтерпол може розвивати та впроваджувати нові технології та системи обміну даними, що дозволять державам оперативно та ефективно обмінюватися інформацією.

Поліпшення обміну інформацією між державами є важливим напрямком перспективного розвитку Інтерполу (табл. 3.1). Інтерпол виконує роль світового поліцейського агентства, співпрацюючи з різними країнами для боротьби зі злочинністю. Ефективний обмін інформацією є ключовим елементом для успішного виконання його завдань [33].

Ці поліпшення можуть значно покращити співпрацю між державами та зробити обмін інформацією між ними більш ефективним та швидким. Це

допоможе Інтерполу в своїй місії боротьби зі злочинністю та забезпеченні міжнародної безпеки.

Таблиця 3.1

Поліпшення обміну інформацією між державами, які можуть стати перспективними для Інтерполу

№	Критерії поліпшення	Характеристика
1.	Стандартизація та спільні протоколи	Розробка спільних стандартів та протоколів для обміну інформацією допоможе забезпечити однаковість та сумісність між різними системами країн-членів Інтерполу. Це дозволить швидше та ефективніше обмінюватись даними про злочинців, загрози безпеці та інші важливі відомості.
2.	Розширення баз даних	Інтерпол може зробити зусилля для розширення та покращення своїх баз даних. Це включає створення централізованої бази даних, яка містить інформацію про криміналістичні дані, DNA-профілі, відбитки пальців, фотографії, паспортні дані тощо. Це дозволить країнам-членам Інтерполу швидше отримувати доступ до важливої інформації.
3.	Розробка інтелектуальних систем	Використання інтелектуальних систем, таких як штучний інтелект і машинне навчання, може значно поліпшити обмін інформацією між державами. Ці системи можуть допомогти виявляти зв'язки та патерни у великих масивах даних, що допоможе ідентифікувати злочинців, терористів та інші загрози безпеці.
4.	Програми навчання та обміну досвідом	Розвиток програм навчання та обміну досвідом між поліцейськими органами різних країн може значно покращити обмін інформацією. Ці програми можуть включати семінари, тренінги та стажування, що допоможуть поліцейським з різних країн набувати нові знання та розуміння процесів обміну інформацією.
5.	Захист персональних даних та конфіденційності	Однак, при покращенні обміну інформацією між державами, важливо забезпечити адекватний захист персональних даних та збереження конфіденційності. Інтерпол повинен розробити строгі правила та процедури, щоб гарантувати безпеку та конфіденційність інформації,

Другим важливим аспектом є підвищення кваліфікації та навичок правоохоронців у галузі міжнародного співробітництва. Інтерпол може зосередитися на наданні тренінгів, семінарів та робочих груп для правоохоронців з усього світу, зокрема стосовно специфічних аспектів міжнародного розшуку, обміну інформацією та співпраці в розслідуванні злочинів.

Підвищення кваліфікації та навичок правоохоронців у галузі міжнародного співробітництва є важливим напрямом перспективного розвитку Інтерполу. Інтерпол відіграє ключову роль у співробітництві міжнародних правоохоронних органів, допомагаючи їм в обміні інформацією, розслідуванні злочинів та забезпеченні правопорядку в усьому світі [33].

Одним з основних способів підвищення ефективності співпраці є посилення навичок і компетенцій правоохоронців у сфері міжнародного співробітництва. Це може бути досягнуто шляхом проведення спеціалізованих навчальних програм, семінарів та тренінгів, які спрямовані на підвищення розуміння міжнародних правових процесів, методів співробітництва та обміну інформацією (табл. 3.2) [33].

Ці заходи сприятимуть покращенню співпраці між державами та забезпечать більш ефективну боротьбу зі злочинністю на міжнародному рівні. Інтерпол може виконувати важливу роль у сприянні таким навчальним програмам та стимулюванні обміну знаннями та навичками між правоохоронними органами з усього світу.

Також важливим є розвиток більш ефективних механізмів координації та співробітництва між державами. Інтерпол може залучати більше ресурсів до розгляду та вирішення кримінальних справ, координувати спільні операції та забезпечувати обмін кращими практиками та досвідом між державами.

Розвиток більш ефективних механізмів координації та співробітництва між державами є ще одним важливим напрямком перспективного розвитку Інтерполу. Це може бути досягнуто шляхом впровадження нових і покращення існуючих інструментів співробітництва, зміцнення структури та механізмів прийняття рішень Інтерполу та підвищення оперативності обміну інформацією між правоохоронними органами [35].

Таблиця 3.2

Аспекти навчальної програми можуть включати

№	Найменування аспекту	Характеристика
1.	Міжнародне право	правоохоронці повинні мати глибокі знання про міжнародні правові стандарти та договори, що стосуються боротьби зі злочинністю. Це допоможе їм ефективніше співпрацювати з колегами з інших країн та розуміти процедури виконання закону в різних юрисдикціях.
2.	Технічні засоби співробітництва	правоохоронні органи повинні бути ознайомлені з сучасними технологіями, що дозволяють обмінюватися інформацією та збирати докази. Навчання розумінню і використанню цих технологій допоможе покращити комунікацію та обмін інформацією між правоохоронними органами різних країн.
3.	Міжкультурна співпраця	правоохоронці повинні бути здатні працювати з колегами з різних культур, релігій і традицій. Навчання міжкультурному спілкуванню та розумінню допоможе забезпечити ефективну співпрацю та підвищити рівень взаєморозуміння між правоохоронцями з різних країн.
4.	Аналіз даних та розвідка	правоохоронці повинні бути здатні аналізувати великі обсяги даних, виявляти тенденції та знаходити злочинців. Покращення навичок аналізу даних та розвідки допоможе правоохоронцям виявляти та протидіяти злочинним групам, які діють на міжнародному рівні.

Джерело: [34, с. 5-7]

Ось кілька можливих заходів, які можуть сприяти розвитку більш ефективних механізмів координації та співробітництва між державами:

– Покращення обміну інформацією. Інтерпол може працювати над забезпеченням швидкого, безпечного та ефективного обміну інформацією між правоохоронними органами. Це може включати розвиток спеціалізованих платформ для обміну даними, спрощення процедур обробки запитів та розповсюдження оперативної інформації.

– Створення спільних розслідувальних груп. Інтерпол може сприяти формуванню спільних розслідувальних груп, які об'єднують правоохоронні органи з різних країн для спільного розслідування міжнародних злочинів. Це дозволить ефективніше координувати дії та обмінюватися інформацією для успішного розкриття злочинів.

– Зміцнення механізмів прийняття рішень. Інтерпол може розглянути удосконалення своїх структур та механізмів прийняття рішень з метою забезпечення швидкого та ефективного реагування на виклики та загрози. Це може включати розгляд впровадження механізмів прийняття рішень на основі консенсусу, широкого представництва держав у вирішенні проблем, а також врахування експертної думки та кращих практик з усього світу.

– Розвиток спеціалізованих програм інтелектуального аналізу даних. Впровадження передових технологій інтелектуального аналізу даних може значно полегшити процес обробки великого обсягу інформації та виявлення зв'язків між кримінальними активностями. Інтерпол може сприяти створенню спеціальних програм, які забезпечать ефективний аналіз та використання доступної інформації для виявлення та протидії злочинності [36].

– Розвиток навчальних програм та обмін досвідом. Інтерпол може активно сприяти розвитку навчальних програм та обміну досвідом між правоохоронними органами. Це дозволить підвищити кваліфікацію спеціалістів, впроваджувати передові методики роботи та стандартизувати підходи до боротьби зі злочинністю. Такий обмін досвідом сприятиме покращенню співробітництва та взаєморозуміння між державами.

– Створення механізмів взаємодії з приватним сектором. Враховуючи все більше кіберзагроз та транснаціональних злочинів, важливо залучати приватний сектор до співробітництва з Інтерполом. Це можна зробити шляхом створення спеціальних партнерських програм, обміну інформацією та технологічних рішень, а також спільного проведення оперативних заходів для протидії злочинності.

Усі ці заходи сприятимуть покращенню координації та співробітництва між державами через підвищення ефективності обміну інформацією, розвиток спільних механізмів розслідування, зміцнення структури та механізмів прийняття рішень, використання передових технологій та залучення різних суб'єктів, включаючи приватний сектор, до спільних зусиль у боротьбі зі злочинністю [36].

Для досягнення цих цілей, Інтерпол повинен також забезпечувати відповідну юридичну базу та стандарти для міжнародного співробітництва. Він може працювати на покращення міжнародного законодавства та угод, спрямованих на поліпшення обміну інформацією, екстрадиції підозрюваних та спільного розслідування злочинів [36].

Таким чином, в цілому, підвищення ефективності співпраці між державами є важливим завданням для Інтерполу. Шляхи розвитку можуть включати поліпшення обміну інформацією, підвищення кваліфікації правоохоронців та розвиток кращих механізмів координації та співробітництва. Це сприятиме більш ефективній боротьбі зі злочинністю на міжнародному рівні і сприятиме безпеці та захисту громадян усього світу.

3.2. Використання новітніх технологій та розширення компетенцій організації для ефективного функціонування Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерпол)

Міжнародна організація кримінальної поліції (Інтерпол) може використовувати різні новітні технології для покращення своєї ефективності та функціонування [37, с. 434].

Новітні технології в роботі Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерпол):

1. Аналітичні системи. Інтерпол може використовувати сучасні аналітичні системи для обробки великих обсягів даних та виявлення зв'язків між кримінальними подіями, злочинцями та організаціями. Це допоможе поліцейським виявити нові тенденції у злочинності та сприятиме більш швидкому та ефективному розслідуванню злочинів.

Аналітичні системи є надзвичайно корисними інструментами для діяльності Інтерполу. Вони дозволяють збирати, аналізувати та інтерпретувати великі обсяги даних для виявлення та передбачення злочинів, забезпечуючи організації широкий спектр можливостей.

Одна з основних переваг аналітичних систем полягає в їх здатності обробляти інформацію з різних джерел, таких як відкриті бази даних, соціальні мережі, інтернет-форуми, електронна пошта тощо. Шляхом аналізу цих даних системи можуть виявляти зв'язки між різними подіями, особами та організаціями, що допомагає виявляти злочинні мережі та попереджати злочини [38, с. 170-171].

Крім того, аналітичні системи здатні використовувати різні методи аналізу даних, такі як статистичні моделі, машинне навчання та штучний інтелект, для виявлення патернів та аномалій, які можуть вказувати на потенційні загрози безпеці. Це дозволяє Інтерполу ефективно передбачати та уникати злочинів.

Більш конкретно, аналітичні системи можуть використовуватись Інтерполом для таких завдань, як:

– Виявлення та аналіз кримінальних злочинів. Системи аналізують дані про злочини, включаючи їх місце, час, методи та характеристики, щоб

виявити патерни та залежності. Це допомагає в розслідуванні злочинів та ідентифікації злочинців [39, с. 243-245].

– Прогнозування злочинів. Аналітичні системи можуть аналізувати статистичні дані та інші фактори, щоб передбачити можливість вчинення злочинів у певних районах або організаціями. Це допомагає Інтерполу приймати передбачувальні заходи для запобігання злочинності.

– Моніторинг терористичних дій. Аналітичні системи допомагають відстежувати активності терористичних груп, аналізуючи дані з різних джерел. Вони можуть виявляти зміни у звичках, комунікаціях та інших ознаках, що можуть вказувати на можливі загрози.

– Аналіз соціальних медіа. Системи аналізують дані з соціальних мереж для виявлення висловлювань, оголошень або дій, які можуть становити загрозу безпеці. Це дозволяє Інтерполу оперативно реагувати на потенційні небезпеки.

Загалом, аналітичні системи є незамінними інструментами для підвищення ефективності та реагування Інтерполу на злочини та загрози безпеці, допомагаючи забезпечити безпеку та сприяючи правосуддю.

2. Штучний інтелект. Використання штучного інтелекту може допомогти Інтерполу у розпізнаванні образів, аналізі великих обсягів даних, машинному навчанні та передбаченні злочинної діяльності. Наприклад, системи розпізнавання образів можуть допомогти ідентифікувати підозрілих осіб на відеозаписах або фотографіях [40].

Штучний інтелект (ШІ) є однією з найсильніших новітніх технологій, яка знаходить широке застосування у діяльності Інтерполу. Він надає організації інструменти для аналізу даних, передбачення злочинів, ідентифікації злочинців та забезпечення безпеки.

Пропонується навести деякі засоби, якими Інтерпол може використовувати ШІ:

– Аналіз великих обсягів даних. ШІ може обробляти великі обсяги структурованих і неструктурованих даних з різних джерел, включаючи текст,

зображення, відео, аудіо та соціальні медіа. Він може автоматично аналізувати ці дані, виявляти патерни, тренди та аномалії, що допомагає виявляти потенційні загрози та злочини.

– Виявлення образів та розпізнавання осіб. ШІ може використовуватися для автоматичного виявлення образів і розпізнавання осіб на відеозаписах та зображеннях. Це допомагає в ідентифікації злочинців, пошуку зниклих осіб або встановленні зв'язків між різними кримінальними справами [40].

– Мовний аналіз та машинний переклад. ШІ може аналізувати текстові дані, виявляти ключові слова, теми, настрої та сутність повідомлень. Він може автоматично перекладати тексти з однієї мови на іншу, що допомагає у розумінні та аналізі інформації з різних джерел по всьому світу.

– Передбачувальний аналіз та прогнозування. ШІ може використовувати статистичні моделі та алгоритми машинного навчання для прогнозування злочинів, виявлення трендів у злочинності та інших загрозах безпеці. Він дозволяє Інтерполу приймати передбачувальні заходи та планувати свою реакцію.

– Кібербезпека. ШІ може виявляти та аналізувати кібератаки, ідентифікувати шкідливі програми та вразливості, розпізнавати аномальну активність в комп'ютерних системах та мережах. Він допомагає виявляти й запобігати кіберзлочинам та захищати інформаційну безпеку.

Використання ШІ у діяльності Інтерполу дозволяє збільшити ефективність, точність та швидкість обробки інформації, а також допомагає виявляти та попереджати злочини. Водночас, важливо забезпечувати етичне та відповідальне використання цих технологій, зберігати конфіденційність даних та дотримуватись принципів приватності [40].

3. Біометричні технології. Використання біометричних технологій, таких як сканери відбитків пальців, системи розпізнавання обличчя або розпізнавання голосу, може допомогти встановити особи, які перебувають у розшуку або займаються злочинною діяльністю [41, с. 10-14].

Біометричні технології є важливими інструментами у діяльності Інтерполу для ідентифікації та перевірки осіб на основі їх фізичних або поведінкових характеристик. Вони забезпечують високий рівень достовірності та точності при ідентифікації злочинців, підозрюваних або осіб, залучених до кримінальних справ.

Способи використання біометричних технологій Інтерполом:

– Розпізнавання обличчя. Системи розпізнавання обличчя використовують алгоритми для виявлення та аналізу особливостей обличчя, таких як контури, очі, ніс, рот тощо. Вони можуть порівнювати ці особливості з великими базами даних фотографій, що допомагає ідентифікувати підозрюваних або шуканих осіб.

– Розпізнавання відбитків пальців. Використання унікальних шаблонів відбитків пальців дозволяє Інтерполу ідентифікувати осіб на основі їх пальцевих відбитків. Це допомагає у виявленні та затриманні злочинців, а також в установленні зв'язків між різними кримінальними справами.

– Голосове розпізнавання. Системи голосового розпізнавання аналізують унікальні риси голосу, такі як тембр, інтонація та акцент, для ідентифікації осіб. Це може бути корисним у виявленні шахрайства, ідентифікації викрадачів або встановленні осіб, що здійснюють загрози через телефонні дзвінки або відео.

– ДНК-аналіз. ДНК-аналіз є найбільш точним методом ідентифікації осіб. Він дозволяє Інтерполу встановлювати походження, родинні зв'язки та інші інформаційні деталі про підозрюваних або злочинців, що сприяє розслідуванню кримінальних справ.

Застосування біометричних технологій дозволяє Інтерполу підвищити точність та швидкість ідентифікації осіб, збільшити ефективність розслідування злочинів та полегшити співпрацю з іншими правоохоронними організаціями. Проте, важливо враховувати питання приватності та забезпечувати адекватні заходи захисту особистих даних під час використання цих технологій [42, с. 66-68].

4. Кібербезпека. Інтерпол має бути готовою до боротьби з кіберзлочинністю. Використання сучасних кібербезпечних технологій та програмного забезпечення допоможе захистити інформацію Інтерполу від несанкціонованого доступу, кібератак та витоків даних. Інтерпол може використовувати фахівців з кібербезпеки для виявлення потенційних загроз, а також розробляти та впроваджувати стратегії та заходи щодо забезпечення безпеки своїх систем та інфраструктури.

Кібербезпека є критично важливою галуззю діяльності для Інтерполу в сучасному цифровому світі. Оскільки злочини в кіберпросторі стають все більш поширеними та складними, Інтерпол використовує новітні технології для захисту від кіберзагроз та розслідування кіберзлочинів.

– Виявлення та аналіз загроз. Інтерпол використовує спеціалізовані кібербезпекові системи для моніторингу та виявлення загроз у кіберпросторі. Ці системи автоматично аналізують дані з різних джерел, виявляють вразливості, шкідливі програми та несподівану активність, що допомагає вчасно реагувати на кіберзагрози [43, с. 90-92].

– Цифровий розшук та ідентифікація. Інтерпол використовує технології цифрового розшуку та ідентифікації для виявлення злочинців у кіберпросторі. Це включає використання біометричних даних, кіберслідчих методів, розробку профілів злочинців та аналіз кіберслідчих слідів для ідентифікації та затримання осіб, які здійснюють кіберзлочини.

– Захист критичної інфраструктури. Інтерпол співпрацює з національними та міжнародними партнерами для захисту критичної інфраструктури від кібератак. Це включає обмін інформацією про нові загрози, розробку кібербезпечних стандартів, проведення навчань та інших заходів для покращення відповідності до кібербезпекових стандартів [44, с. 10].

– Кіберслідство. Інтерпол займається кіберслідством для розслідування кіберзлочинів та ідентифікації злочинців. Вони використовують цифрові методи, техніки дослідження електронних слідів, аналіз кіберпростору та

співпрацю з іншими правоохоронними органами для збору доказів та проведення кіберслідства.

– Кіберспівробітництво. Інтерпол сприяє міжнародному кіберспівробітництву, обміну інформацією та спільним розслідуванням кіберзлочинів. Вони співпрацюють з правоохоронними органами, урядовими організаціями, приватним сектором та іншими сторонами для ефективного боротьби з кіберзагрозами.

Кібербезпека стає все більш складною задачею, і Інтерпол використовує новітні технології для протидії кіберзлочинності та забезпечення безпеки в кіберпросторі. Важливо постійно оновлювати технології, навчати персонал та співпрацювати з іншими суб'єктами, щоб ефективно боротися з кіберзагрозами [44, с. 11].

5. Супутниковий моніторинг. Використання супутникового моніторингу може допомогти Інтерполу в стеженні за місцезнаходженням підозрюваних осіб або транспортних засобів, що пов'язані зі злочинною діяльністю. Це може забезпечити швидше реагування поліції та полегшити розслідування злочинів.

Супутниковий моніторинг є однією з новітніх технологій, яку Інтерпол використовує в своїй діяльності. Ця технологія дозволяє Інтерполу отримувати географічну інформацію та зображення з супутників, що допомагає в розслідуванні злочинів та забезпечує підтримку правоохоронних органів у різних областях.

Способи використання супутникового моніторингу Інтерполом:

– Моніторинг та виявлення незаконних діяльностей. Супутниковий моніторинг дозволяє Інтерполу виявляти незаконну діяльність, таку як незаконна забудова, незаконна добування природних ресурсів, забруднення довкілля тощо. Зображення з супутників допомагають виявити ці порушення та забезпечити достовірну доказову базу для проведення розслідувань та прийняття правових заходів [44, с. 12-13].

– Моніторинг міжнародних кордонів. Інтерпол використовує супутниковий моніторинг для спостереження за міжнародними кордонами з метою виявлення незаконного перетину кордону, контрабанди, торгівлі людьми та інших кримінальних діянь. Це допомагає покращити безпеку кордонів та забезпечити співпрацю між країнами у питаннях міжнародної безпеки.

– Пошук зниклих осіб та злочинців. Супутниковий моніторинг може бути використаний для пошуку зниклих осіб або злочинців. Зображення з супутників можуть надати інформацію про місцезнаходження або рухи підозрюваних осіб, що допомагає правоохоронним органам відстежувати їх рухи та затримувати.

– Дослідження природних катастроф та гуманітарна допомога. Супутниковий моніторинг використовується Інтерполом для дослідження та оцінки наслідків природних катастроф, таких як землетруси, повені, лісові пожежі тощо. Це дозволяє швидко оцінити пошкодження та потреби в гуманітарній допомозі, а також координувати дії рятувальних служб та міжнародних організацій.

Супутниковий моніторинг дозволяє Інтерполу отримувати широкий спектр географічної інформації, що покращує їх здатність до розслідування злочинів та забезпечення безпеки. Однак, використання цих технологій також повинно дотримуватися принципів приватності, захисту персональних даних та інших прав людини [44, с. 13-16].

6. Системи відеоспостереження. Використання сучасних систем відеоспостереження може допомогти Інтерполу у виявленні злочинців, відслідковуванні їх рухів та збереженні доказів. Такі системи можуть мати функції автоматичного розпізнавання обличчя, розпізнавання номерних знаків транспортних засобів та інші функціональні можливості, що сприяють ефективному використанню відеозаписів у розслідуванні [45].

Системи відеоспостереження є важливими новітніми технологіями, які Інтерпол використовує у своїй діяльності для забезпечення безпеки,

розслідування злочинів та сприяння правоохоронним органам у всьому світі. Вони дозволяють збирати, записувати та аналізувати відеодані з різних місць, що допомагає виявляти злочини, ідентифікувати підозрюваних осіб та збирати доказову базу для проведення розслідувань [45].

Способи використання систем відеоспостереження Інтерполом:

– Виявлення злочинів та запобігання злочинності. Системи відеоспостереження дозволяють Інтерполу виявляти злочини у реальному часі або на підставі записів. Вони можуть бути розташовані в громадських місцях, на транспорті, в аеропортах, морських портах та інших стратегічних місцях. Це допомагає виявляти незаконну діяльність, затримувати злочинців та запобігати можливим загрозам безпеці.

– Ідентифікація підозрюваних осіб. Системи відеоспостереження дозволяють Інтерполу ідентифікувати підозрюваних осіб на основі зображень або відеозаписів. За допомогою технологій розпізнавання облич, алгоритмів відбитків пальців або інших біометричних методів, Інтерпол може швидко встановлювати осіб, які мають зв'язок з кримінальною діяльністю та ідентифікувати їх для подальшого розслідування [46].

– Обмін інформацією та співпраця. Інтерпол використовує системи відеоспостереження для обміну інформацією з іншими правоохоронними органами та співпраці у розслідуванні злочинів. Відеозаписи та зображення можуть бути передані між країнами для виявлення злочинців, спільного розслідування та обміну доказовою базою.

– Забезпечення безпеки на заходах громадського значення. Системи відеоспостереження допомагають Інтерполу забезпечувати безпеку на масових заходах, таких як спортивні події, конференції, політичні зустрічі тощо. Вони дозволяють виявляти можливі загрози безпеці, контролювати людський потік та реагувати на них швидко і ефективно.

Системи відеоспостереження грають важливу роль у діяльності Інтерполу, сприяючи безпеці, розслідуванню злочинів та співпраці з іншими правоохоронними органами. Однак, важливо зберігати баланс між

забезпеченням безпеки та захистом приватності громадян, забезпечуючи використання цих систем в рамках правових норм та регуляцій [46].

7. Цифрові бази даних. Інтерпол може використовувати цифрові бази даних для зберігання інформації про злочинців, викрадені об'єкти, наркотики, контрабанду та інші аспекти кримінальної діяльності. Це дозволяє поліції швидко отримувати доступ до необхідної інформації та сприяє співпраці між різними правоохоронними органами по всьому світу.

Цифрові бази даних є невід'ємною частиною новітніх технологій, які Інтерпол використовує у своїй діяльності. Вони дозволяють збирати, зберігати, організовувати та аналізувати великі обсяги інформації, що сприяє ефективному розслідуванню злочинів, обміну даними з правоохоронними органами та співпраці між країнами [47, с. 145-148].

Способи використання цифрових баз даних Інтерполом:

– Система баз даних про злочини та криміналістичні дані. Інтерпол підтримує глобальну систему баз даних, яка містить інформацію про злочини, криміналістичні дані, DNA-профілі, відбитки пальців, фотографії підозрюваних осіб та інші важливі дані. Це дозволяє Інтерполу швидко встановлювати зв'язки між різними злочинами, ідентифікувати злочинців та забезпечувати обмін інформацією з правоохоронними органами з усього світу.

– Система баз даних про загублених та викрадених предметів. Інтерпол підтримує базу даних про загублені та викрадені предмети, такі як транспортні засоби, прохідні документи, художні цінності та інше. Ця база даних допомагає виявляти викрадені або незаконно перевезені предмети, забезпечує можливість ідентифікувати їх та повернути власникам [48].

– Бази даних біометричної інформації. Інтерпол використовує бази даних біометричної інформації, такі як відбитки пальців, фотографії облич, голосові дані тощо. Ці бази даних допомагають ідентифікувати осіб, з'ясувати їхню історію злочинної діяльності та встановлювати зв'язки між різними злочинами.

– Аналітичні системи. Цифрові бази даних поєднуються з аналітичними системами, які допомагають Інтерполу аналізувати великі обсяги інформації, виявляти зв'язки, патерни та тренди у злочинності. Це дозволяє більш ефективно спрямовувати розслідування та приймати стратегічні рішення.

Цифрові бази даних є суттєвим інструментом для Інтерполу у боротьбі зі злочинністю та забезпеченні безпеки. Вони сприяють обміну інформацією, ідентифікації злочинців та виявленню зв'язків між злочинами, що робить їх незамінними для міжнародного правоохоронного співробітництва.

Всі ці новітні технології можуть значно покращити ефективність та функціонування Інтерполу. Забезпечення доступу до сучасних інструментів та ресурсів допоможе поліції більш ефективно протидіяти злочинності та підвищувати безпеку на міжнародному рівні [49, с. 88].

Узагальнюючи, використання новітніх технологій та розширення компетенцій Інтерполу сприятимуть більш швидкому, точному та ефективному виявленню злочинців, розслідуванню злочинів, обміну інформацією з правоохоронними органами та зміцненню безпеки на міжнародному рівні.

Для ефективного функціонування Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерпол) використання розширення компетенцій є важливим аспектом [50, с. 25-26]. Інтерпол постійно розширює свої компетенції, щоб відповідати змінюючому викликам та потребам в сфері міжнародного правопорядку (табл. 3.3).

Таблиця 3.3

Способи використання розширених компетенцій організації

№	Способи	Характеристика
1.	Обмін інформацією та співпраця	Інтерпол використовує свої розширені компетенції для забезпечення більш широкого обміну інформацією між правоохоронними органами різних країн. Це дозволяє ефективніше виявляти, розслідувати та протидіяти міжнародній злочинності.

2.	Розслідування транскордонних злочинів	Завдяки розширеним компетенціям, Інтерпол може співпрацювати з національними правоохоронними органами для розслідування транскордонних злочинів, таких як тероризм, кіберзлочинність, контрабанда наркотиків, торгівля людьми тощо. Це дозволяє більш ефективно протидіяти та притягати до відповідальності злочинців, які діють за межами своїх національних кордонів.
3.	Підтримка в розшуку злочинців	Інтерпол розширює свої компетенції для підтримки у розшуку та затриманні злочинців, які переховуються за межами своїх країн. Організація надає допомогу в обміні інформацією, видачі міжнародних ордерів на арешт та координації спільних операцій затримання.

Продовження таблиці 3.3

4.	Боротьба з транснаціональною злочинністю	Інтерпол займається розширеними компетенціями у сфері боротьби з транснаціональною злочинністю, такою як торгівля людьми, контрабанда товарів, фінансові шахрайства тощо. Організація співпрацює з різними секторами, включаючи правоохоронні органи, урядові і неправительственні організації, щоб забезпечити ефективну боротьбу з цими видами злочинності.
----	--	---

Джерело: [51, с. 51-23]

Розширення компетенцій Інтерполу дозволяє організації ефективніше протидіяти міжнародній злочинності та забезпечувати безпеку громадян. Впровадження нових технологій та зміцнення співпраці між країнами є важливими чинниками в цьому процесі.

Використання новітніх технологій та розширення компетенцій організації є критично важливим для ефективного функціонування Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерпол). Завдяки новітнім технологіям, таким як штучний інтелект, аналітика даних, кібербезпека та біометрія, Інтерпол може збирати, обробляти та аналізувати великі обсяги

даних, що допомагає виявляти злочинців, прогнозувати злочини та розкривати кримінальні схеми [52, с. 93-94].

Розширення компетенцій організації означає посилення співпраці з національними правоохоронними органами, іншими міжнародними організаціями та приватними суб'єктами для обміну інформацією, розслідування кримінальних справ та забезпечення правопорядку. Інтерпол займається навчанням та підготовкою правоохоронців з усього світу, щоб забезпечити використання новітніх технологій та підвищити їх компетентність [52, с. 94].

Отже, ці заходи дозволяють Інтерполу бути на передовій в глобальній боротьбі зі злочинністю, сприяють швидкому обміну інформацією та співпраці між правоохоронними органами різних країн. Використання новітніх технологій та розширення компетенцій організації роблять Інтерпол більш ефективним у своїх завданнях і допомагають забезпечити безпеку та правопорядок у всьому світі.

ВИСНОВКИ

За результатами проведеного дослідження при написанні дипломної роботи можна дійти наступних висновків.

Інтерпол - одна з найбільших та найвпливовіших міжнародних організацій боротьби зі злочинністю. Вона працює на основі принципів нейтральності, незалежності та невтручання в політику. Завдання Інтерполу включають збір та аналіз інформації про міжнародну злочинність, підтримку правоохоронних органів у розслідуванні злочинів, сприяння міжнародній співпраці та розробку стандартів боротьби зі злочинністю.

Щодо діяльності Інтерполу, вона полягає в забезпеченні співпраці між правоохоронними органами різних країн у боротьбі зі злочинністю. Інтерпол збирає інформацію про злочини та обмінюється нею з правоохоронними органами різних країн.

Інтерпол має структуру, яка складається з Генеральної асамблеї, Ради та Генерального секретаріату. Генеральна асамблея складається з представників усіх країн-членів та засідає раз на рік, щоб обговорювати стратегію та плани діяльності Інтерполу. Рада Інтерполу забезпечує виконання рішень Генеральної асамблеї та керує діяльністю організації. Генеральний секретаріат відповідає за щоденне управління Інтерполом та здійснює оперативні заходи у виконанні завдань організації.

Основним завданням Інтерполу є забезпечення співпраці між правоохоронними органами з різних країн для боротьби з міжнародною кримінальною злочинністю.

Усі ці заходи дозволяють Інтерполу успішно боротися з міжнародною кримінальною злочинністю та забезпечувати безпеку громадян у різних країнах світу.

Інтерпол є міжнародною організацією, яка працює для забезпечення безпеки та правопорядку в усьому світі. Організація дотримується принципів

нейтральності, незалежності та невтручання в політичні справи країн-членів, та забезпечує захист особистої інформації та прав даних у своїй діяльності.

Аналізуючи основні проблеми під час діяльності Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерпол), можна зробити суцільний загальний висновок, що існують декілька ключових викликів, з якими стикається ця організація.

– Політичний вплив (однією з основних проблем є політичний вплив на рішення, прийняті Інтерполом. Це означає, що деякі країни можуть використовувати організацію для політичних цілей, зловживаючи міжнародними розшуками для переслідування політичних опонентів або для відстоювання власних інтересів).

– Фінансування (Інтерпол залежить від фінансування від держав-членів. Брак стабільного та достатнього фінансування може обмежувати можливості організації здійснювати свої функції, зокрема в області технічного розвитку та підтримки оперативної діяльності).

– Нерівномірна співпраця (оскільки Інтерпол є міжурядовою організацією, його успіх залежить від співпраці між країнами. Проблемою є те, що не всі країни однаково активно співпрацюють з організацією і не всі виконують свої зобов'язання щодо обміну інформацією та затримання злочинців).

– Технологічні виклики (в умовах швидкого розвитку технологій, зокрема в галузі кіберзлочинності, Інтерпол повинен постійно вдосконалювати свої технічні можливості для боротьби з новими видами злочинів. Однак, злочинці також активно використовують нові технології, тому організації потрібні постійні інвестиції в дослідження та розвиток).

– Захист прав людини (у зв'язку зі своєю діяльністю, Інтерпол повинен забезпечувати захист прав людини і уникати будь-якого зловживання своїми повноваженнями. Організація повинна утримуватися від розшуку політичних біженців або зловживання системою Червоних карт).

Тільки шляхом вирішення цих проблем Інтерпол зможе досягти своєї мети – забезпечити міжнародну безпеку та боротьбу з кримінальними злочинами.

Міжнародна організація кримінальної поліції (Інтерпол) має великі перспективи розвитку. Завдяки постійному розширенню своїх компетенцій, використанню новітніх технологій та посиленню співпраці з національними правоохоронними органами, Інтерпол може ефективно протидіяти злочинності та сприяти забезпеченню безпеки у всьому світі.

Організація активно використовує штучний інтелект, аналітику даних, кібербезпеку та біометрію для збору та обробки великих обсягів інформації. Це дозволяє Інтерполу ефективно виявляти та розслідувати злочини, прогнозувати тенденції кримінальної активності та забезпечувати координацію міжнародних операцій.

Співпраця з іншими організаціями та правоохоронними органами розширює можливості Інтерполу через обмін інформацією та навичками, а навчання правоохоронців підвищує компетентність та ефективність роботи.

Загалом, Інтерпол залишається ключовим гравцем у глобальній боротьбі зі злочинністю. Він постійно розвивається, використовує новітні технології і поглиблює співпрацю для ефективного реагування на сучасні виклики.

Залучення Інтерполу до розслідування міжнародних злочинів є важливою складовою міжнародної правової системи. Організація сприяє екстрадиції злочинців, допомагає в ідентифікації та розшуку злочинців, а також сприяє обміну доказами та інформацією, необхідними для судового переслідування.

Інтерпол працює над забезпеченням міжнародної безпеки та правопорядку. Організація вдосконалює методи, співпрацює з різними сторонами, використовує передові технології та розширює свої можливості для ефективної боротьби зі злочинністю та забезпечення світової безпеки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ЛІТЕРАТУРИ

1. Величко В. В. Історичні аспекти створення і становлення Інтерполу як міжнародної організації. *Форум права*. 2012. № 3. С. 101–106
2. Мацко А. С. Історія становлення та розвитку Міжнародної організації кримінальної поліції – Інтерпол. *Часопис Київськ. ун-ту права*. 2006. № 2. С. 178–183
3. Культенко О.В. ІНТЕРПОЛ. Еволюція структури та діяльності. Монографія. Кіровоград: РВВ КДПУ імені Володимира Винниченка, 2013. 176 с.
4. Перепьолкін С. М. Міжнародна організація кримінальної поліції – ІНТЕРПОЛ. *Юридичний науковий електронний журнал*. № 6. 2020. С. 254–257
5. Сироїд Т. Л. Міжнародне публічне право: підручник. Одеса: Фенікс, 2018. 744 с.
6. Статут Міжнародної організації кримінальної поліції Інтерполу (набрав законної сили 13 червня 1956 року, із змінами, внесеними згідно з станом на 1 січня 1986 р. / Верховна Рада України. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_142.
7. Культенко О. Статус та структура Інтерполу. Система органів Міжнародної організації кримінальної поліції, їх функції та специфіка професійної діяльності. *Право України*. 2010. № 1. С. 236–240
8. Перепьолкін С.М., Паршутін Є.Г. Міжнародне співробітництво у сфері правоохоронної діяльності : навчальний посібник. Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2018. 112 с.
9. Антонюк А. Б. ІНТЕРПОЛ у міжнародній боротьбі з тероризмом. *Юридичний науковий електронний журнал*. № 7. 2020. С. 346-350
10. Міжнародне співробітництво у сфері запобігання та протидії транснаціональній злочинності : монографія / І.М.Леган. Чернігів : НУ «Чернігівська політехніка», 2021. 328 с.

11. Про боротьбу з тероризмом: Закон України від 20.03.2003 року № 638-IV / Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 25. ст. 180. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/638-15#Text>
12. Про основні засади забезпечення кібербезпеки України: Закон України від 05.10.2017 року № 2163-VIII / Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради України*. 2017. № 45. ст. 403. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2163-19#Text>
13. Конвенція про кіберзлочинність: Міжнародний документ від 23.11.2001 року / Рада Європи. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_575#Text
14. Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю: Закону України від 30.06.1993 року № 3341-XII / Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради України*. 1993. № 35. ст. 358. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3341-12#Text>
15. Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності: Міжнародний документ від 15.11.2000 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_789#Text
16. Конвенція Організації Об'єднаних Націй про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин: Міжнародний документ від 20.12.1988 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_096#Text
17. GTI: Глобальний індекс тероризму 2023. Електронний ресурс. URL: <https://finap.com.ua/gti-globalnyj-indeks-teroryzmu-2023/>
18. Кібербезпека в інформаційному суспільстві: Інформаційно-аналітичний дайджест / відп. ред. О.Довгань; упоряд. О.Довгань, Л.Литвинова, С.Дорогих; Науково-дослідний інститут інформатики і права НАПрН України; Національна бібліотека України ім. В.І.Вернадського. Київ, 2019. № 12 (грудень). 107 с.
19. Понад 50 статистичних даних, фактів і тенденцій кібербезпеки за 2023 рік. 2023. Електронний ресурс. URL: <https://www.websiterating.com/uk/research/cybersecurity-statistics-facts/>

20. Максименко Ю. Є. Теоретико-правові засади забезпечення інформаційної безпеки України : автореф. дис.... канд. юрид. наук : 12.00.01 / Максименко Юлія Євгеніївна. Київ, 2007. 20 с.
21. Статистика не втішна: Наркозалежність продовжує зростати в Україні та світі. 2023. Електронний ресурс. URL: <https://lemborg-news.info/statystyka-ne-vtishna-narkozalezhnist-prodovzhuie-zrostaty-v-ukraini-ta-sviti/>
22. Як працює українське НЦБ Інтерполу. Вебсайт ЮридичнаГазета online. 2022. Електронний ресурс. URL: <https://yur-gazeta.com/publications/practice/inshe/yak-pracyue-ukrayinske-ncb-interpolu.html>
23. Бисага Ю.М., Палінчак М.М., Белов Д.М., Данканич М.М. Міжнародні засоби захисту прав та свобод людини і громадянина. Ужгород, 2003. 57 с.
24. Національні та міжнародні механізми захисту прав НЗ5 людини : тези доп. Всеукр. круглого столу (м. Харків, 20 квіт. 2016 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2016. 216 с.
25. Про схвалення Стратегії боротьби з організованою злочинністю: Розпорядження КМУ від 16 вересня 2020 р. № 1126-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1126-2020-p#Text>
26. Питання боротьби зі злочинністю : зб. наук. пр. / редкол.: В. І. Борисов та ін. Харків : Право, 2012. Вип. 23. 320 с.
27. Веремієнко С. В., Пророченко В. В. Напрями та форми міжнародного співробітництва у боротьбі зі злочинністю. *Право і суспільство*. № 2 (2). 2019. С. 229-233
28. Джужа О.М., Іванов Ю.Ф. Роль міжнародних організацій у боротьбі зі злочинністю. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ України*. 2003. № 5. 67 с.
29. Черноус. Ю.М. Міжнародне співробітництво у боротьбі зі злочинністю. *Право та державне правління*. 2013. № 4. Електронний ресурс. URL: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&

30. Грянка Г.В. Питання міжнародного співробітництва у розслідуванні злочинів міжнародного характеру. *Вісник Асоціації кримінального права України*. 2018. № 1 (10). Електронний ресурс. URL: http://nauka.nlu.edu.ua/wp-content/uploads/2018/07/14_Hrianka.pdf
31. Транскордонне співробітництво України: стан, проблеми, перспективи: монографія / За заг.ред. І.В. Артьомова. Ужгород: МПП «Гражда», 2012. 520 с.
32. Войціховський А. В. Міжнародне співробітництво у боротьбі зі злочинністю як пріоритетний напрямок зовнішньої політики України. *Право і безпека*. 2010. № 3. С. 10–14
33. Бадалова Т. Г., Федченко, В. М. Інтерпол як суб'єкт екстрадиційних правовідносин у кримінальному провадженні. *Проблеми сучасних трансформацій*. Серія: право, публічне управління та адміністрування. Вип. № 4. 2022. Електронний ресурс. URL: <https://reicst.com.ua/pmtl/article/view/2022-4-01-06/2022-4-01-06>
34. Смелік В.Б. Міжнародно-правові засади інституційної системи Інтерполу: автореф. дис. канд. юрид. наук : спец.12.00.11 «Міжнародне право». Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Київ, 2006. 20 с.
35. Бандурка О.М. Інтерпол: Міжнародна організація кримінальної поліції: [наук.-практ. посібник]. Харків: Держ. спеціалізоване вид-во «Основа», 2003. 324 с.
36. Міжнародна організація кримінальної поліції – Інтерпол. / Судові та правоохоронні органи України. Мультимедійний навчальний посібник / [Удалова Л. Д., Рожнова В. В., Заїка С. О., Мельник О. В., Форостяний А. В., Ключник К. П.]. Національна академія Внутрішніх справ Кафедра кримінального процесу. Електронний ресурс. URL: <https://arm.naiiu.kiev.ua/books/SPOU/1-8.html>

37. Філянiна Л. А. Мiжнародний досвiд запобiгання i боротьби з організованою злочинністю. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2019. № 6. С. 434–436
38. Лялевич Т. Г. Інтерпол як міжнародна організація боротьби зі злочинністю: сучасні напрямки розвитку. Мiжнародні читання присвячені пам'яті професора Імператорського Новоросійського університету П. Є. Казанського: матеріали Мiжнародної конференції (м. Одеса, 22-23 жовтня 2010 року). Одеса : Фенікс, 2010. С. 170-172
39. Леган І. М. ІНТЕРПОЛ як центр міжнародного співробітництва держав щодо запобігання та протидії транснаціональній злочинності. *Держава та регіони*. Серія: Право, 2019. № 4 (66). С. 242-246
40. Інтерпол (Міжнародна організація кримінальної поліції) : [Електронний ресурс] : [презентація лекції] / уклад. : А. М. Толкач, А. Васил'єва. Чернігів : ЧНТУ, 2020. Електронний ресурс. URL: <http://ir.stu.cn.ua/handle/123456789/19144>
41. Культенко О.В. Юридико-психологічний зміст та детермінанти професійної діяльності працівників Національного центрального бюро Інтерполу в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 19.00.06 «Юридична психологія» / О.В. Культенко ; Київський національний університет внутрішніх справ. Київ, 2010. 16 с.
42. Орлова О. О. Інтерпол та Європол: співвідношення діяльності організацій та співробітництво з Україною. Мiжнародна та національна безпека: теоретичні і прикладні аспекти : матеріали IV Мiжнар. наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 13 березня 2020 р.). Дніпро : ДДУВС, 2020. С. 52-53
43. Використання можливостей НЦБ Інтерполу в Україні у боротьбі зі злочинами : навч. посіб. / В. А. Некрасов, В. Б. Смелік, С. Є. Житняк. Київ : КНТ, Видавничий дім “Скіф”, 2008. 168 с.
44. Смелік В. Б. Мiжнародно-правові засади інституційної системи Інтерполу : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.11 / В. Б. Смелік. Київ, 2006. 21 с.

45. Інтерпол створив власний метавсесвіт. 2022. Електронний ресурс. URL: <https://bazilik.media/interpol-stvoryv-vlasnyj-metavsesvit/>
46. Принципи роботи Інтерполу. «Інтерпол у цифрах та фактах». Випуск 5. 2021. Електронний ресурс. URL: <https://vbpartners.ua/uk/principi-roboti-interpolu/>
47. Благута Р. І., Мовчан А. В. Новітні технології у розслідуванні злочинів: сучасний стан і проблеми використання: монографія. Львів: ЛьвДУВС, 2020. 256 с.
48. Виявлення та розслідування злочинів, що вчиняються у сфері інформаційних технологій: Наук.-практ. посіб./ За заг. ред. проф. Я.Ю.Кондратьєва. Київ, 2004.
49. Інформаційна та кібербезпека: соціотехнічний аспект: підручник / [В. Л. Бурячок, В. Б. Толубко, В. О. Хорошко, С. В. Толюпа]; за заг. ред. д-ра техн. наук, професора В. Б. Толубка. Київ : ДУТ, 2015. 288 с.
50. Величко В. В. Особливості психолого-юридичного забезпечення професійної діяльності працівників Національного центрального бюро Інтерполу в Україні. Освіта та розвиток обдарованої особистості: щомісячний науково- методичний журнал / Н. Ф. Федорова (гол. ред.) та ін. Київ : ІОД, 2016. № 6 (49). С. 24-26
51. Величко В. В. Психолого-юридичне забезпечення професійної діяльності працівників Національного центрального бюро Інтерполу в Україні. Теоретичні і прикладні проблеми психології: зб. наук. праць Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля. м. Северодонецьк, 2015. № 2 (37). С.50-56
52. Величко В. В. Особливості внутрішньої організаційної структури та правового статусу посадових осіб Інтерполу. *Проблеми правознавства та правоохоронної діяльності*: зб. наук. пр. Донецьк, 2011. № 4. С. 91 – 97.